

ترجمه کلمه به کلمه و روان متن

كَذَلِكَ هُوَ اللَّهُ (آن همان خداوند است.)

الْفَرْزَ	يَتَلَوْنَ	الشَّجَرَةَ	ذَاتِ	الْفُسُونِ	الْغَيْبَةَ
بنگر	به آن	درخت	دارای	شاخه‌ها	تر و تازه

به آن درختِ دارای شاخه‌های تر و تازه بنگر.

كَيْفَ	نَمَتْ	بِمِنْ	وَ	كَيْفَ	صَارَتْ
چگونه	رشد کرد	از	و	چگونه	شد

چگونه از دانه‌ای رشد کرد و چگونه درخت شد؟

فَأَبْحَثْ	وَ	قُلْ	مَنْ	ذَا	الَّذِي
پس جست‌وجو کن	و	بگو	کیست	این	کسی که

پس جست‌وجو کن و بگو این کیست که از آن [درخت] میوه را درمی‌آورد؟

وَ انظُرْ	إِلَى	الشمسِ	الَّتِي	جَدْوَاهَا	مُنْتَهِيَةٌ
و بنگر	به	خورشید	کسی که، که	پاره آتش آن	فروزان

و به خورشیدی که پاره آتش آن فروزان است، بنگر.

فِيهَا	وَسِيْلَةٌ	وَ	بِهَا	حَرَارَةٌ	مُنْتَهِيَةٌ
در آن	روشنایی	و	با آن، به وسیله آن	گرما	پخش شده، پراکنده

در آن [خورشید] روشنایی است و با آن گرما و حرارتی پخش شده است.

مَنْ	ذَا	الَّذِي	أَوْجَدَهَا	فِي	الْحَوَاقِ
کیست	این	کسی که	پدید آورد آن را	در	آسمان، فضا

این کیست که آن [خورشید] را همانند پاره آتش در آسمان پدید آورد؟

كَذَلِكَ	هُوَ	اللَّهُ	الَّذِي	أَنْعَمْتَ	مُنْتَهِيَةٌ
آن	او	خدا	کسی که	نعمت‌هایش	ریزان

آن، همان خدایی است که نعمت‌هایش ریزان است.

ذُو	حِكْمَةٍ	بِالْقَدْرِ	وَ	قَدْرَةٍ	مُنْتَهِيَةٌ
صاحب، دارای	دانش	کامل	و	توانایی	نیرومند

[خداوند] دارای دانشی کامل و توانایی نیرومندی است.

انظُرْ	إِلَى	الليلِ	فَتَنَ	أَوْجَدَ	فِيهِ
بنگر	به	شب	پس چه کسی	پدید آورد	در آن

به شب بنگر پس چه کسی در آن ماه را پدید آورد؟

وَ	زَانَةً	بِالنَّجْمِ	كَالذَّرِي	الْمُنْتَهِيَّةِ
و	زینت داد آن را	با ستاره‌ها	مانندِ مرواریدها	پراکنده

و آن را با ستارگانی مانند مرواریدهای پراکنده، زینت داد.

وَ انظُرْ	إِلَى	القيمِ	فَتَنَ	أَنْزَلَ	مِنْهُ
و بنگر	به	ابر	پس چه کسی	فرو فرستاد	از آن

و به ابر بنگر پس چه کسی از آن باران را فرو فرستاد؟

فَضِيْرًا	الْأَرْضِ	بِ	بَعْدَ	الْمُهْرَابِ	خَفِيْرَةً
پس گردانید	زمین	با آن، به وسیله	بعد	غبارآلودگی، تیره‌رنگی	سرسبز

پس زمین را با آن [باران] بعد از غبارآلودگی سرسبز گردانید.

وَأَنْظُرُ	إِلَى	الْعَرَّةِ	وَ	قُلُوبِ	مَنْ	شَقَى	فِيهِ	بَصْرَةَ
و بنگر	به	انسان	و	بگو	چه کسی	شکافت	در او	دیده

و به انسان بنگر و بگو چه کسی در او دیده [بینایی] را شکافت؟

مَنْ	ذَا	الَّذِي	جَهَّزَهُ	بِقُوَّةِ	مُفْتَكِرِهِ
کیست	این	کسی که	مجهز کرد او را	به نیرویی	اندیشمند

این کیست که او را به نیرویی اندیشمند مجهز کرد؟

ذَلِكَ	هُوَ	اللَّهِ	الَّذِي	أَنْعَمَ	تَنْهِيَرِهِ
آن	او	خدا	که	نعمت‌هایش	ریزان

آن، همان خدایی است که نعمت‌هایش ریزان است.

واژگان

آخر، آخری: دیگر	عَبْرًا: تیره‌نگی، غبارآلودگی	قُلُوبِ بگو	قَرَر: مروریدها (مفرد: دَرَر)	قُلُوبِ بگو
أَنْ ... كَمَا، این که ...	إِنْ ... كَمَا، این که ...	تَكْمَل: کامل کرد	ذَا: این ← هَذَا	تَكْمَل: کامل کرد
أَنْ ... كَمَا، این که ...	أَنْ ... كَمَا، این که ...	(مضارع: يَتَكْمَل / مصدر: تَكْمَل)	ذات: دارای	(مضارع: يَتَكْمَل / مصدر: تَكْمَل)
أَنْ ... كَمَا، این که ...	أَنْ ... كَمَا، این که ...	مَسْتَجِرَةٌ: فروزان	ذَلِكَ: آن	مَسْتَجِرَةٌ: فروزان
أَنْ ... كَمَا، این که ...	أَنْ ... كَمَا، این که ...	مَسْتَجِرِينَ: یاری‌جوینده (مُسْتَعِينًا پ: با کمک)	ذُو: دارای	مَسْتَجِرِينَ: یاری‌جوینده (مُسْتَعِينًا پ: با کمک)
أَنْ ... كَمَا، این که ...	أَنْ ... كَمَا، این که ...	مَطَار: فرودگاه	زَان: زینت داد (مضارع: يَزِين)	مَطَار: فرودگاه
أَنْ ... كَمَا، این که ...	أَنْ ... كَمَا، این که ...	مِنَ الْأَنْفِ: متأسفانه	شَرَرَةٌ: اخگر (پاره آتش، زبانه آتش)	مِنَ الْأَنْفِ: متأسفانه
أَنْ ... كَمَا، این که ...	أَنْ ... كَمَا، این که ...	مُفْتَكِرٍ: اندیشمند	شَقَى: شکافت (مضارع: يَشُقُّ)	مُفْتَكِرٍ: اندیشمند
أَنْ ... كَمَا، این که ...	أَنْ ... كَمَا، این که ...	مَنْ ذَا: این کیست؟	صَارَ: شد (مضارع: يَصِيرُ)	مَنْ ذَا: این کیست؟
أَنْ ... كَمَا، این که ...	أَنْ ... كَمَا، این که ...	تَنْهِيَرَةٍ: ریزان	صَيَّرَ: گردانید (مضارع: يَصَيِّرُ)	تَنْهِيَرَةٍ: ریزان
أَنْ ... كَمَا، این که ...	أَنْ ... كَمَا، این که ...	نَاسِبٌ: مناسب شد	وَضِعٌ: بگذار (وَضِعٌ: گذاشت)	نَاسِبٌ: مناسب شد
أَنْ ... كَمَا، این که ...	أَنْ ... كَمَا، این که ...	(مضارع: يَنْاسِبُ / مصدر: نَاسِبَةٌ)	ضِيَاءٌ: روشنایی	(مضارع: يَنْاسِبُ / مصدر: نَاسِبَةٌ)
أَنْ ... كَمَا، این که ...	أَنْ ... كَمَا، این که ...	نَجِيمٌ: ستاره	عَدُوٌّ: دشمن	نَجِيمٌ: ستاره
أَنْ ... كَمَا، این که ...	أَنْ ... كَمَا، این که ...	نَفِيرَةٌ: تر و تازه	عَشِينٌ: مشخص کرد (مضارع: يَعْشِينُ / مصدر: تَعْشِينُ)	نَفِيرَةٌ: تر و تازه
أَنْ ... كَمَا، این که ...	أَنْ ... كَمَا، این که ...	نِعْمَةٌ: نعمت (جمع: أَنْعَمَ و يُنْعَمُ)	عَصَمُونَ: شاخه‌ها (مفرد: عَصَمٌ)	نِعْمَةٌ: نعمت (جمع: أَنْعَمَ و يُنْعَمُ)
أَنْ ... كَمَا، این که ...	أَنْ ... كَمَا، این که ...	نَفَعٌ: سود رساند	عُيُوبٌ: ایر (مترادف: سَحَاب)	نَفَعٌ: سود رساند
أَنْ ... كَمَا، این که ...	أَنْ ... كَمَا، این که ...	نَمَشٌ: رشد کرد (مؤنث: «نَمَا»)	فُرَاغٌ: جای خالی	نَمَشٌ: رشد کرد (مؤنث: «نَمَا»)
أَنْ ... كَمَا، این که ...	أَنْ ... كَمَا، این که ...	يُخْرِجُ: درمی‌آورد	قَائِمٌ: سالن	يُخْرِجُ: درمی‌آورد
أَنْ ... كَمَا، این که ...	أَنْ ... كَمَا، این که ...		قَتَلَ: کشت (مضارع: يَقْتُلُ / مصدر: قَتْلٌ)	
أَنْ ... كَمَا، این که ...	أَنْ ... كَمَا، این که ...			دَا: چرخید (مضارع: يَدُوُّ / مصدر: دَوٌّ)

شَدْوَانٌ = صدوان	شَرَرَةٌ = شرزه	رَقْدٌ = رقد	ضِيَاءٌ = ضیاء	نُورٌ = نور
دشمنی	پاره آتش، زبانه آتش	خوابید	روشنایی	نور
عَبِيْبٌ = ضعیف	عَجَبٌ = عجب	نَاجِحٌ = نایج	عُشْرَانٌ = عشان	نُورٌ = فاکهه
دوست	کوشا، تلاشگر	موفق، قبول شده، پیروز	ضرر، زیان	میوه
نَظَرٌ = زَاى = شاهد	عَرء = انسان	بَصَرٌ = عین	هَلَكٌ = مات	
نگاه کرد، دید	شخص، انسان	دیده، چشم	هلاک شد، مُرد	

زَوْغٌ ≠ حَصَدٌ کاشت ≠ برداشت کرد	بَعِيدٌ ≠ قَرِيبٌ دور ≠ نزدیک	بِدَايَةٌ ≠ نِهَائِيَّةٌ آغاز ≠ پایان	بَيْعٌ ≠ شِرَاءٌ فروش ≠ خرید	أَرَادِلٌ ≠ أَفَاقِيلٌ افراد پست، فرومایگان ≠ افراد برتر، شایستگان	متضاد
صَبَاحٌ ≠ مَسَاءٌ صبح ≠ عصر	قَصِيرٌ ≠ طَوِيلٌ کوتاه ≠ بلند	رُخِيصَةٌ ≠ غَالِيَةٌ ارزان ≠ گران	يَمِيئٌ ≠ يَمِيئٌ زندگی می‌کند ≠ می‌میرد	حَزِينٌ ≠ مَسْرُورٌ غمگین ≠ خوشحال	
رَابِعٌ ≠ نَائِمٌ، فَائِزٌ مردود ≠ قبول، برنده	أَيَّلٌ ≠ نَهَارٌ شب ≠ روز	قَلِيلٌ ≠ كَثِيرٌ کم، اندک ≠ زیاد	قَبِيحٌ ≠ جَمِيلٌ زشت ≠ زیبا	فَسِيءٌ ≠ طَلِيءٌ روشنایی ≠ تاریکی	
صِدْقٌ ≠ كَذِبٌ راستی ≠ دروغ	حَبِيبٌ ≠ شَدِيقٌ دوست ≠ دشمن	مَمْنُوعٌ ≠ مَسْمُوعٌ غیرمجاز ≠ مجاز	يَنْفَعُ ≠ يَضُرُّ سود می‌رساند ≠ ضرر می‌رساند	يَتِيْسٌ ≠ زَجَا ناامید شد ≠ امیدوار شد	
ذَا ≠ ذَاكَ این ≠ آن	كَامِلٌ، بَالِغٌ ≠ نَاقِصٌ کامل ≠ ناتمام	حِكْمَةٌ ≠ جَهْلٌ دانش، علم ≠ نادانی	حَرَاةٌ ≠ بَرُودَةٌ گرم ≠ سرما	عَدُوٌّ ≠ أَمْسٌ فردا ≠ دیروز	جمع مكثر
فُصُولٌ ← فَصْلٌ فصل	أَنْجُمٌ، نُجُومٌ ← نَجْمٌ ستاره	أَفْضَلٌ ← فَضْلٌ فرد برتر	أَرْدَلٌ ← أَرْدَلٌ فرد پست‌تر	أَحْجَارٌ ← خَجَرٌ سنگ	
أَنْفُسٌ ← نَفْسٌ خود، نفس	أَشْجَانٌ ← شَجَرٌ شاخه	دُزْرٌ ← دُزْرٌ مرورید	أَلْوَانٌ ← لَوْنٌ رنگ	أَنْفَمٌ، نَفَمٌ ← نَمَقَةٌ نعمت	
عَقْرَابٌ ← عَقْرَبَةٌ عقربه	أَصْدِقَاءٌ ← صَدِيقٌ دوست	أَيَّامٌ ← يَوْمٌ روز	أَعْدَادٌ ← عِدْدٌ عدد	أَبْوَابٌ ← بَابٌ در	
حُبُوبٌ ← حَبَّةٌ، حَبٌّ دانه	أَشْجَارٌ ← شَجَرٌ درخت	أَدْبَةٌ ← دَلِيلٌ راهنما	أَرَاشِيٌّ ← أَرْضٌ زمین	جِبَالٌ ← جَبَلٌ کوه	

قواعد

مهری بر قواعد دوره اول متوسطه

دوست عزیز، ابتدا نگاهی به مطالب سال‌های گذشته می‌اندازیم، چون تمرین‌های درس اول برای یادآوری همان مطالب است.

❁ حرکات در زبان عربی: فتحه (ت) و تنوین آن (ثا) / کسره (ب) و تنوین آن (با) / ضمه (ن) و تنوین آن (نا) / ساکن (ن)

- ❁ ۱- اسم
- ❁ ۲- فعل
- ❁ ۳- حرف

اسم

داشتن «أل» یا «تنوین شری»	مثال الْمَعْلَمُ / مَعْلَمٌ، التَّلْمِيذُ / تَلْمِيذٌ، الطَّالِبُ / طَالِبٌ	نشانه‌های اسم
مضاف یا مضاف‌الیه بودن	مثال كِتَابُ التَّلْمِيذِ / كِتَابٌ تَلْمِيذٌ	
ساکن بودن حرفی در کلمات سه حرفی	مثال حَمْدٌ، يَفْعُدُ و ...	

باید بدانیم که ضمائر «هو...»، «اسم‌های اشاره «هنا...»، «اسم‌های استفهام «این، کی‌نه...» و کلماتی مانند «الَّذِي، الَّتِي، الَّذِينَ، الَّتِي...» جزو اسم‌ها هستند.

مذکر	اسمی که در جانداران بر جنس نر دلالت دارد یا می‌تواند بی‌جان باشد. مثال عَلِيٌّ، التَّلْمِيذُ، كِتَابٌ و ...	اسم از نظر جنس مؤنث
مؤنث	اسمی که در جانداران بر جنس ماده دلالت دارد یا می‌تواند بی‌جان باشد و معمولاً علامت «ة / ة» دارد. مثال الطَّالِبَةُ، مَعْلَمَةٌ، الشَّجَرَةُ یا بدون علامت است. مثال الْأُمُّ (مادر)، الْأَخْتُ (خواهر)، الْبِنْتُ (دختر)	

ضمیر

در سال‌های گذشته خواندیم که ضمیر به دو دسته تقسیم می‌شوند
 ۱- ضمیر منفصل (جدا)
 ۲- ضمیر متصل (پیوسته)

شخص	ضمیر منفصل	ترجمه	ضمیر متصل	ترجمه
اول شخص مفرد	أنا	من	ي	بم - مرا
دوم شخص مفرد	أنت / أنتِ	تو	لَا / لِي	ت - تو را
سوم شخص مفرد	هُوَ / هِيَ	او	هـ / هـا	ش - او را
اول شخص جمع	نحن	ما	نا	بمان - ما را
دوم شخص جمع	أنتم / أنتم	شما	كما / كم / كن	تان - شما را
سوم شخص جمع	هم / هم	آنها / ایشان	هما / هم / هن	شان - ایشان را / آنها را

کاربرد ضمیر

- ضمیر منفصل (هُوَ، ... أنت، ... نحن) معمولاً اول جمله می‌آیند.
مثال هُوَ عالِمٌ؛ او دانشمند است.
اگر این ضمیر منفصل را بعد از فعل مخاطب امر یا مضارع نهد ببینیم، جنبه تأکید دارند.
مثال اذهب أنت؛ برو تو (تو برو).
ضمیر متصل (هـ، هـا، هـن، نا) به آخر هر سه نوع کلمه (اسم، فعل، حرف) می‌چسبند.
مثال نصرته؛ او را یاری کرد.
ضمیر منفصل (هُوَ، ... أنت، ... نحن) معمولاً اول جمله می‌آیند.
مثال هُوَ عالِمٌ؛ او دانشمند است.
اگر این ضمیر منفصل را بعد از فعل مخاطب امر یا مضارع نهد ببینیم، جنبه تأکید دارند.
مثال اذهب أنت؛ برو تو (تو برو).
ضمیر متصل (هـ، هـا، هـن، نا) به آخر هر سه نوع کلمه (اسم، فعل، حرف) می‌چسبند.
مثال نصرته؛ او را یاری کرد.

أنا مجتهدٌ من كوشا هستم.

آئید: به سوی او (به سوش)

فعل

جیبغ الأفعال (میغده‌های فعل‌ها)

نام شخص به فارسی و میغده به عربی	ضمیر	ماضی	مضارع	امر	نهی
اول شخص مفرد	أنا	فَعَلْتُ	أَفْعَلُ	—	—
دوم شخص مفرد	مفرد مذکر مخاطب مفرد مؤنث مخاطب	فَعَلْتَ فَعَلْتِ	تَفْعَلُ تَفْعَلِينَ	إفْعَلْ إفْعَلِي	لا تَفْعَلْ لا تَفْعَلِي
سوم شخص مفرد	مفرد مذکر غایب مفرد مؤنث غایب	فَعَلَ فَعَلَتْ	يَفْعَلُ تَفْعَلُ	—	—
اول شخص جمع	متكلم مع الغير	فَعَلْنَا	نَفْعَلُ	—	—
دوم شخص جمع	جمع مذکر مخاطب جمع مؤنث مخاطب مثنی مذکر مخاطب مثنی مؤنث مخاطب	فَعَلْتُمْ فَعَلْتُنَّ فَعَلْتُمَا فَعَلْتُمَا	تَفْعَلُونَ تَفْعَلْنَ تَفْعَلَانِ تَفْعَلَانِ	إفْعَلُوا إفْعَلْنَ إفْعَلَا إفْعَلَا	لا تَفْعَلُوا لا تَفْعَلْنَ لا تَفْعَلَا لا تَفْعَلَا
سوم شخص جمع	جمع مذکر غایب جمع مؤنث غایب مثنی مذکر غایب مثنی مؤنث غایب	فَعَلُوا فَعَلْنَ فَعَلَا فَعَلْنَا	يَفْعَلُونَ يَفْعَلْنَ يَفْعَلَانِ تَفْعَلَانِ	انجام دهید	انجام ندهید
		انجام دادید	انجام می‌دهید	—	—
		انجام دادند	انجام می‌دهند	—	—

فعل ماضی استمراری

کان + فعل مضارع = فعل ماضی استمراری

مثال کان یدْهَبُ: می‌رفت

❖ فعل «کان» به معنی «بود» است، اگر در جمله با فعل مضارع بیاید، معادل ماضی استمراری ترجمه می‌شوند.

مثال کانتِ الطَّالِیئةُ ناچحةً: دانش‌آموز موفق بود.

کانتِ الطَّالِیئةُ تَنْجِحُ: دانش‌آموز موفق می‌شد.

أَلْعَلَّابُ كانوا یَنْهَبُونَ إلی الْمَدْرَسَةِ: دانش‌آموزان به مدرسه می‌رفتند.

فعل مستقبل (ایده)

حرف «س» یا «سوف» + فعل مضارع = فعل مستقبل

❖ در زبان عربی برای بردن فعل به زمان آینده، حرف «س» یا «سوف» را بر سر فعل مضارع می‌آوریم؛ بنابراین در ترجمه، فعل‌های مصدر «خواستن»: «خواهم، خواهی، خواهد، خواهیم، خواهید، خواهند» با فعل مضارع آورده می‌شود.

مثال

یَدْهَبُ (می‌رود) ← سَیَدْهَبُ / سَوْفَ یَدْهَبُ (خواهد رفت).

نَکْتُبُ (می‌نویسیم) ← نَسَکْتُبُ / سَوْفَ نَکْتُبُ (خواهیم نوشت).

فعل امر

برای دستور دادن به کسی، از فعل امر استفاده می‌کنیم. فعل امر از مضارع دوم شخص مفرد و دوم شخص جمع ساخته می‌شود.

روش ساختن فعل امر

حرف «ت» را از ابتدای فعل مضارع حذف می‌کنیم. ← تَذْهَبُ ← ذَهَبْ / تَخْرُجَانِ ← خُرُجَانِ
 اگر اولین حرف ساکن (ت) باشد و حرکت حرف دوم ریشه (عین‌الفعال) «ه» باشد، اول فعل «أ» می‌آوریم. ← أَخْرُجَانِ
 «ه» یا «ی» باشد اول فعل، «ا» می‌آوریم. ← اذْهَبْ
 «ن» باشد، آن را حذف می‌کنیم به جز «نون جمع مؤنث» که ضمیر است و حذف نمی‌شود. ← اُخْرُجَا

مثال

تَجْلِسُ ← جَلِسْ ← اجْلِسْ (بنشین)

تَجْلِسْنَ ← اجْلِسْنَ (بنشین)

تَجْلِسُونَ ← اجْلِسُوا (بنشینید پس از حذف نون، برای زیبایی، الف (ا) می‌گذاریم)

تَجْلِسَانِ ← اجْلِسَا (بنشینید)

تَجْلِسْنَ ← اجْلِسْنَ (بنشینید، نون جمع مؤنث حذف نمی‌شود)

تَذْهَبُ ← اذْهَبْ (برو)

تَذْهَبِينَ ← اذْهَبِي (برو)

تَذْهَبَانِ ← اذْهَبَا (بروید)

تَذْهَبُونَ ← اذْهَبُوا (بروید)

تَذْهَبْنَ ← اذْهَبْنَ (بروید، نون جمع مؤنث حذف نمی‌شود)

تَکْتُبُ ← اَکْتُبْ (بنویس)

تَکْتُبِينَ ← اَکْتُبِي (بنویس)

تَکْتُبَانِ ← اَکْتُبَا (بنویسید)

تَکْتُبُونَ ← اَکْتُبُوا (بنویسید)

تَکْتُبْنَ ← اَکْتُبْنَ (بنویسید، نون جمع مؤنث حذف نمی‌شود)

فعل نهی

با فعل نهی، کسی را از انجام کاری یا داشتن حالتی بلز می‌داریم.

روش ساختن فعل نهی

حرف «لا»ی نهی را اول فعل مضارع می‌آوریم.

«س» باشد، ساکن (ت) می‌کنیم.

«ن» باشد، آن را حذف می‌کنیم به جز «نون جمع مؤنث» که ضمیر است و حذف نمی‌شود.

مثال

تَذَهَبُ ← لا تَذَهَبُ (نرو)

تَذَهَبِينَ ← لا تَذَهَبِينَ (نرو)

تَذَهَبَانِ ← لا تَذَهَبَانِ (نروید)

تَذَهَبُونَ ← لا تَذَهَبُوا (نروید) پس از حذف نون، برای زیبایی، الف (ا) می‌گذاریم.

تَذَهَبْنَ ← لا تَذَهَبْنَ (نروید، نون جمع مؤنث حذف نمی‌شود).

فعل نشی

ماضی منفی: «ما»ی نفی + فعل ماضی. ذَهَبَ (رفت) ← نَفَى ما ذَهَبَ (نرفت)

مضارع منفی: «لا/ما»ی نفی + فعل مضارع. حرف «لا/ما» را اول فعل مضارع می‌آوریم؛ این دو حرف، آخر فعل را تغییر نمی‌دهند ولی معنای آن را منفی می‌کنند.

مثال يَذْهَبُ (می‌رود) ← نَفَى لا يَذْهَبُ / ما يَذْهَبُ (نمی‌رود) / تَذَهَبَانِ (می‌روید، می‌روند) ← نَفَى لا تَذَهَبَانِ / ما تَذَهَبَانِ (نمی‌روید، نمی‌روند)

ترکیب اضافی = ترکیب وصفی

هرگاه دو اسم با هم خوانده بشوند، معمولاً با دو ترکیب مواجهیم؛ یا ترکیب اضافی است که «مضاف و مضاف‌الیه» دارد یا ترکیب وصفی است که «موصوف و صفت» دارد.

در ترکیب اضافی، اسم اول را «مضاف» گویند که نه «ال» می‌گیرد و نه «تنوین (سُ)» و اسم دوم را «مضاف‌الیه» گویند که می‌تواند اسم خاص یا اسم «ال» دار یا ضمیر متصل یا اسم اشاره باشد.

مثال كِتَابُ عَلِيٍّ (کتاب علی) / مُعَلِّمُ الْمَدْرَسَةِ (معلم مدرسه) / قَلَمُكَ (قلم تو) / قَلَمٌ هَذَا التَّلْمِيزِ (قلم این دانش‌آموز)

مضاف مضاف‌الیه / مضاف مضاف‌الیه / مضاف مضاف‌الیه / مضاف مضاف‌الیه

در ترکیب وصفی هم دو اسم وجود دارد که معمولاً یا هر دو «ال» دارند یا هر دو بدون «ال» هستند یا تنوین (سُ) دارند. اسم اول را که وصف می‌شود، «موصوف» و اسم دوم را که وصف می‌کند، «صفت» گویند. صفت از چهار جهت «جنس (مذکر یا مؤنث)، تعداد (مفرد، مثنی یا جمع بودن)، داشتن یا نداشتن «ال» و «حرکت» شبیه موصوف است.

مثال التَّلْمِيزَةُ النَّاجِحَةُ (دانش‌آموز موفق) / كِتَابًا مُفِيدًا (کتابی مفید) / الْمُعَلِّمُونَ الْمُجِدِّدُونَ (معلمان کوشا)

موصوف صفت / موصوف صفت / موصوف صفت / موصوف صفت

توجه داشته باشیم گاهی یک اسم، هم مضاف‌الیه و هم صفت دارد. در فارسی، برای اسم، اول صفت می‌آید و بعد مضاف‌الیه، ولی در عربی برعکس است. برای اسم، اول مضاف‌الیه می‌آید و بعد صفت.

مثال كِتَابِي الْمُفِيدِ (کتاب سودمند من) / تَيْبَتُكَ الْكَبِيرُ (خانه بزرگ تو)

مضاف‌الیه صفت / مضاف‌الیه صفت

وزن اسم

وزن اسم‌هایی که ریشه فعلی دارند، براساس ریشه «فعل» با اضافه کردن حروف اضافه و حرکت‌های آن اسم، به دست می‌آید:

کاتب **فَعْلٌ** ← فاعِل / مَخْلُوقٌ **فَعْلٌ** ← مَفْعُول / أَعْلَمُ **فَعْلٌ** ← أَفْعَل

ترجمه اسم بر وزن «أَفْعَل» در جمله
 بعد از آن حرف «مِنْ» باشد با پسوند «تَر» می‌آید. ← أَفْضَلُ مِنْ؛ برتر از
 بعد از آن مضاف‌الیه باشد با پسوند «تَرین» می‌آید. ← أَفْضَلُ النَّاسِ؛ برترین مردم

کلمات پرسشی

در سال‌های گذشته با کاربرد کلمات پرسشی و روش پاسخگویی به آن‌ها آشنا شدید.

کلمات پرسشی عبارتند از: **مَنْ** / (آیا)، **مَنْ** (کیست، چه کسی)، **لِمَنْ** (برای کیست، مال چه کسی است)، **مَا** / **مَاذَا** (چیست، چه چیزی)، **إِماذا** / **إِمت** (برای چه، چرا)، **بِماذا** / **بِمت** (به چه چیزی، با چه چیزی)، **أِین** (کجا)، **مِنْ أِین** (از کجا، اهل کجا)، **کَم** (چند، چقدر)، **کَمَتی** (کی، چه وقت)، **کِیف** (چگونه)، **أِتی** (کدام) ... که برای پرسش از مخاطب به‌کار می‌روند.

موارد استفاده از کلمات پرسشی

کلمات پرسشی	نحوه پاسخگویی
«هَلْ / أ؟»	در جواب، «نعم (بله)» یا «لا (خیر)» گفته می‌شود و می‌توان جمله را طبق شرایط کلی مثبت یا منفی تکرار کرد. مثال هَلْ هَذَا كِتَابُكَ؟ (آیا این کتاب تو است؟) / نَعَمْ، هَذَا كِتَابِي. (بله، این کتاب من است.) / أ لَا تَكْتُبُ دَرَسَكَ؟ (آیا درست را نمی‌نویسی؟) / نَعَمْ، أَكْتُبُ دَرَسِي. (بله، درس را می‌نویسم.) / أَتَقْرَأُ الصَّحِيفَةَ؟ (آیا روزنامه می‌خوانی؟) / لَا، لَا أَقْرَأُ الصَّحِيفَةَ. (نه، روزنامه نمی‌خوانم.) / لَا، أَقْرَأُ الْكِتَابَ. (نه، کتاب می‌خوانم.)
«مَنْ؟»	در جواب، اسم شخص یا شغل او گفته می‌شود. مثال مَنْ هُوَ؟ (او کیست؟) / هُوَ صَدِيقِي. (او دوستم است.) / مَنْ زَائِيْتُ؟ (چه کسی را دیدی؟) / رَأَيْتُ عَلِيًّا. (علی را دیدم.)
«لِمَنْ؟»	در جواب، اسم مالک آن چیز یا آن شخص گفته می‌شود. مثال لِمَنْ هَذِهِ الْحَقِيبَةُ؟ (این کیف مال کیست؟) / لِحَسَنِ / لِأَخِي / لِعَائِلِي (مال حسین / مال برادرم / مال کارگرم است.)
«مَا / ماذا؟»	در جواب، اسم شیء گفته می‌شود. مثال مَا هَذَا؟ (این چیست؟) / هَذَا كِتَابٌ. (این کتاب است.) / مَاذَا تَصْنَعُونَ؟ (چه چیزی می‌سازید؟) / نَصْنَعُ الشَّيَارَةَ. (خودرو می‌سازیم.)
«لِمَاذَا؟»	در جواب، با «لَأَنَّ / لِ» (برای این‌که، برای) «عَلْتُ» گفته می‌شود. مثال لِمَاذَا تَدْرُسُ أَكْثَرَ؟ (برای چه خواهرت درس می‌خواند؟) / لِلتَّجَارَةِ فِي الْوَحْيَةِ. (برای موفقیت در زندگی.)
«بِمَاذَا / بِمَنْ؟»	در جواب، اسم آن چیز یا وسیله حمل و نقل گفته می‌شود. مثال بِمَاذَا كَتَبْتَ؟ (با چه چیزی نوشتی؟) / بِالْقَلَمِ. (با قلم.) / بِمَاذَا جِئْتَ؟ (با چه چیزی آمدی؟) / بِالشَّيَارَةِ. (با خودرو.)
«أَيْنَ؟»	در جواب، شهر، کشور، مکان «فِي، أَمَامَ، تَحْتَ، قَوْقُ، هُنَاكَ، ...» گفته می‌شود. مثال أَيْنَ وَالذَّلِقُ؟ (بدرت کجاست؟) / وَالِدِي فِي طَهْرَانَ. (پدرم در تهران است.) / أَيْنَ جَلَسْتَ؟ (کجا نشستی؟) / جَلَسْتُ تَحْتَ الشَّجَرَةِ. (زیر درخت نشستم.)
«مِنْ أَيْنَ؟»	در جواب، اسم مکان، شهر یا کشوری، ... که اهل آن جاست، گفته می‌شود. مثال مِنْ أَيْنَ أَنْتَ؟ (تو از کجا هستی؟) / مِنْ إِيرَانَ. (از ایران.) / أَنَا إِيرَانِي. (من ایرانی هستم.)
«كَمْ؟»	از چندی و مقدار پرسیده می‌شود و در جواب، تعداد (عدد) می‌آید. مثال كَمْ تَلْمِيذًا فِي الصَّفِّ؟ (چند دانش‌آموز در کلاس است؟) / بِنْتَةٌ تَلْمِيذٌ. (شش دانش‌آموز.)
«مَتَى؟»	در جواب، زمان «الْيَوْمَ، أَمْسِي، نَيْل، مَسَاءً، قَبْلُ، بَعْدَ، فِي الْعُشْبَاحِ و ...» گفته می‌شود. مثال مَتَى تَذْهَبُ إِلَى الْبَيْتِ؟ (کی به خانه می‌روی؟) / أَذْهَبُ عِنْدَ الظُّهْرِ. (هنگام ظهر می‌روم.)
«كَيْفَ؟»	در جواب، حالت خود یا دیگران بیان می‌شود. مثال كَيْفَ حَالُكَ؟ (حالت چطور است؟) / أَنَا بِخَيْرٍ (من خوبم.) / كَيْفَ دَخَلَ عَلِيٌّ فِي الصَّفِّ؟ (چگونه علی به کلاس وارد شد؟) / دَخَلَ عَلِيٌّ مَسْرُورًا. (علی خوشحال وارد شد.) / كَيْفَ جِئْتَ؟ (چگونه آمدی؟) / جِئْتُ عَاجِلًا. (با عجله آمدم.)
«أَيُّ؟»	معمولاً از مکان یا زمان یا موقعیت چیزی پرسیده می‌شود. مثال فِي أَيِّ مَكَانٍ تُطَالِعُ؟ (در کدام مکان مطالعه می‌کنی؟) / فِي الْمَكْتَبَةِ (در کتابخانه) / أَيُّ يَوْمٍ بَعْدَ السَّبْتِ؟ (کدام روز بعد از شنبه است؟) / الْأَخَدَّ (یکشنبه)

اعداد اصلی و ترتیبی

اعداد اصلی و ترتیبی را در پایه هشتم یاد گرفتیم، اکنون در حد شمارش مرور می‌کنیم و در درس دوم، نکات بیش‌تری از آن‌ها را خواهیم خواند.

اعداد اصلی

مذکر	واحد	إثنان	ثلاث	أربع	خمس	سِتْ	سَبْع	ثمانی	تِسْع	عَشْر	أَحَدٌ عَشْر	إِثْنَا عَشْر
مؤنث	واحدة	إثنتان	ثلاثة	أربعة	خمسة	سبعة	ثمانية	تسعة	عشرة	إحدى عشرة	اثنتا عشرة	
ترجمه	یک	دو	سه	چهار	پنج	شش	هفت	هشت	نه	ده	یازده	دوازده

اعداد ترتیبی

مذکر	الأول	الثاني	الثالث	الرابع	الخامس	السادس	السابع	الثامن	التاسع	العاشر	الحادي عشر	الثاني عشر
مؤنث	الأولى	الثانية	الثالثة	الرابعة	الخامسة	السادسة	السابعة	الثامنة	التاسعة	العاشرة	الحادية عشرة	الثانية عشرة
ترجمه	یکم	دوم	سوم	چهارم	پنجم	ششم	هفتم	هشتم	نهم	دهم	یازدهم	دولزدهم

ساعت

ساعت را قبلاً یاد گرفتیم، سؤال آن: «كم الساعة الآن؟ (الآن ساعت چند است؟) و جواب آن با توجه به ساعت می‌تواند این‌ها باشد: الواحدة (۱:۰۰)، الثانية (۲:۰۰)، الثالثة (۳:۰۰)، الرابعة (۴:۰۰)، الخامسة (۵:۰۰)، السادسة (۶:۰۰)، السابعة (۷:۰۰)، الثامنة (۸:۰۰)، التاسعة (۹:۰۰)، العاشرة (۱۰:۰۰)، الحادية عشرة (۱۱:۰۰) و الثانية عشرة (۱۲:۰۰) که می‌توان به آخر همه آن‌ها «تماماً» را اضافه کرد. مثال كم الساعة الآن؟ الثانية عشرة تماماً (۱۲ تمام).

برای «۱۵ دقیقه، ۳۰ دقیقه و ۴۵ دقیقه» به ترتیب «الرُبْع، النِّصْف و إِنْصَافاً» را به کار می‌بریم.

مثال كم الساعة الآن؟ السادسة و الرُبْع (۶:۱۵) الثامنة و النِّصْف (۸:۳۰) العاشرة إِنْصَافاً (۹:۴۵)

روزهای هفته

السَّبْت (شنبه)، الأَحَد (یکشنبه)، الإِثْنَيْنِ (دوشنبه)، الأَثَلَاء (سه‌شنبه)، الأَرْبَعاء (چهارشنبه)، الأَمْسِيس (پنجشنبه)، الجُمُعَة (جمعه)

فصل‌های سال

الرَّبِيع (بهار)، الشَّيْف (تابستان)، الخَرِيف (پاییز)، الشِّتَاء (زمستان)

رنگ‌های اصلی

أَبْيَض (سفید)، أَسْوَد (سیاه)، أَخْضَر (سبز)، أَحْمَر (سرخ)، أَصْفَر (زرد)، أَزْرَق (آبی)

دوست عزیز، امیدوارم برای پاسخ به سؤالات آماده شده باشید. اگر هم نتوانستید، لازم است چند بار مطالب و توضیحات را مرور کنید تا توانایی پاسخ به تمرینات و سؤالات را به‌دست آورید.

مکالمه

جوازه (آتمازاد)

گفت‌وگو (آشنایی)

أَحَدُ الْمُؤَلَّفِينَ فِي قَاعَةِ الْمَطَارِ (یکی از کارمندان در سالن فرودگاه)	زائر ذر قرداد امیر المؤمنین علیه السلام (زائر (زیارت‌کننده) آرمگاه امیرالمؤمنین علی علیه السلام)
وَعَلَيْكُمْ السَّلَامُ وَحَقَّةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ. (درود و رحمت و برکت خداوند بر شما باد)	السَّلَامُ عَلَيْكُمْ. (درود بر شما)
صَبَاحَ النُّورِ وَ الشُّرُورِ. (صبح [شما] پر از نور و خوشی باد)	صَبَاحَ الْخَيْرِ يَا أُمِّي. (صبح به خیر ای برادرم)
أَنَا بِخَيْرٍ، وَ كَيْفَ أَنْتَ؟ (من خوبم و تو چطوری؟)	كَيْفَ حَالُكَ؟ (حالت چطور است؟)
غَفِوًا، مِنْ أَيْنَ أَنْتَ؟ (بیخشد، تو کجایی هستی؟)	بِخَيْرٍ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ. (خوبم، شکر و سپاس خدا)
مَا اسْمُكَ الْكَرِيمُ؟ (اسم شریف چیست؟)	أَنَا مِنْ الْجُمْهُورِيَّةِ الْإِسْلَامِيَّةِ الْإِيرَانِيَّةِ. (من از جمهوری اسلامی ایران هستم)
إِسْمِي عَبْدُ الرَّحْمَنِ. (اسم من عبدالرحمان است)	إِسْمِي حُسَيْنٌ وَمَا اسْمُكَ الْكَرِيمُ؟ (اسم من حسین است و اسم شریف تو چیست؟)
لَا تَخِ الْأَسْفَافَ، لِكُنِّي أَسَافِرُ. (نه متأسفانه اما دوست دلم که سفر کنی)	هَلْ سَافَرْتَ إِلَى إِيْرَانِ حَتَّى الْآنَ؟ (آیا تا به حال به ایران سفر کردی؟)
إِنْ شَاءَ اللَّهُ، إِلَى الْقَاءِ بِمَعَ السَّلَامَةِ. (اگر خدا بخواهد، به امید دیدار، به سلامت)	إِنْ شَاءَ اللَّهُ تُسَافِرُ إِلَى إِيْرَانِ؟ (اگر خدا بخواهد به ایران سفر می‌کنی؟)
فِي أَمَانِ اللَّهِ وَ جَفِيفِهِ، يَا حَبِيبِي. (در پناه و حفظ خدا باشی، ای دوستم)	فِي أَمَانِ اللَّهِ. (در پناه خدا)

تمرین کتاب درسی

تَمَلَّنْ تَرْجَمَةَ الْآيَاتِ وَ الْأَحَادِيثِ الثَّلَاثِيَّةِ. (ترجمه آیات و حدیث‌های زیر را کامل کن.)

التَّحْرِيثُ الْأَوَّلُ

- ۱- ﴿وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ﴾ الشعراء: ۸۴
و برای من یاد نیکو در _____
(میان) آیندگان قرار بده.
- ۲- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَعْمَلُونَ﴾ الصف: ۲
ای کسانی که ایمان آورده‌اید _____
چرا چیزی (سخنی) را می‌گویید که انجام نمی‌دهید (عمل نمی‌کنید)؟
- ۳- ﴿وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ﴾ المؤمنون: ۵۱
و کار نیکو _____
انجام دهید. به راستی که من به آن چه انجام می‌دهید آگاه هستم.
- ۴- ﴿رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ﴾ الأعراف: ۳۷
پروردگارا، _____
ما را همراه (در جایگاه) گروه ستمکاران قرار نده.
- ۵- «لَا تَنْظُرُوا إِلَى كَثْرَةِ صَلَاتِهِمْ وَ ضَوْبِهِمْ وَ كَثْرَةِ كَيْفٍ... وَ لَكِنِ انظُرُوا إِلَى صِدْقِ الْخَبَرِ وَأَدَاءِ الْأَمَانَةِ.» رسول الله ﷺ
به بسیاری _____ و روزه‌شان و بسیاری حج‌گزاردن _____ بلکه به _____ و امانتداری آن‌ها
نمازشان - ننگرید - راستی سخن - بنگرید
- ۶- «ارْحَمَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يَرْحَمُكَ مَنْ فِي السَّمَاءِ.» رسول الله ﷺ
به کسی که در زمین است _____
رحم کن تا کسی که در آسمان است به تو رحم کند.
- ۷- «أَطْلَبُوا الْعِلْمَ وَ لَوْ بِالضَّيِّبِ فَبُرِّئَ الْعُلَمَاءُ فَرِيضَةً.» رسول الله ﷺ
دانش را طلب کنید گرچه _____ ، زیرا طلب دانش _____ در چنین باشد - واجب دینی است.

التَّحْرِيثُ الثَّانِي

إِقْرَأِ الْأَحَادِيثَ الثَّلَاثِيَّةَ ثُمَّ تَرْجَمْتَهَا التَّصْحِيحَةَ. (حدیث‌های زیر را بخوان سپس ترجمه درستشان را مشخص کن.)

- ۱- «إِعْمَلْ لِدُنْيَاكَ كَأَنَّكَ تَعْمَلُ أَبَدًا وَ اعْمَلْ لِآخِرَتِكَ كَأَنَّكَ تَمُوتُ غَدًا.» رسول الله ﷺ
برای (دنیایت) دنیا (چنان کار کن گویی همیشه (زندگی می‌کنی) لذت می‌بری و برای آخرت چنان کار کن گویی (فردا می‌میری) نزدیک است بمیری .)
دنیاک (دنیایت) / تعمیش (زندگی می‌کنی) / تموت غدا (فردا می‌میری)
- ۲- «أَنْظُرْ إِلَى مَا قَالُوا وَ لَا تَنْظُرْ إِلَى مَنْ قَالُوا.» امیرالمؤمنین علی رضی الله عنه
به آن چه گفته است (بنگر می‌نگرم) و به آن که گفته است (ننگر نمی‌نگرم)
أنظر (بنگر) / لا تنظر (ننگر)
- ۳- «إِذَا مَلَكَ الْأَرَادِلُ هَلَكَ الْأَفْاضِلُ.» امیرالمؤمنین علی رضی الله عنه
هرگاه فرومایگان (به فرمانروایی برسند) گرامی شوند ؛ شایستگان هلاک می‌شوند .
مَلَكَ (به فرمانروایی برسند)
- ۴- «مَنْ زَوَّجَ الْعَدُوَانَ حَصَدَ الْخُسْرَانَ.» امیرالمؤمنین علی رضی الله عنه
هر کس (دشمنی دوستی) کاشت؛ زیان سود درو کرد .
العدوان (دشمنی) / الخسران (زیان)
- ۵- «الْكَلَامُ كَالدَّوَاءِ؛ قَلِيلُهُ يَنْفَعُ وَ كَثِيرُهُ قَاتِلٌ.» امیرالمؤمنین علی رضی الله عنه
سخن مانند داروست؛ اندکش (سود می‌رساند شفا می‌دهد) و بسیارش کشنده است .
يَنْفَعُ (سود می‌رساند)
- ۶- «إِذَا قَدَّرْتَ عَلَى عَدُوِّكَ؛ فَاجْعَلِ الْعَفْوَ عَنْهُ شُكْرًا لِلْقُدْرَةِ عَلَيْهِ.» امیرالمؤمنین علی رضی الله عنه
هرگاه بر (دشمنت قادر شدی) دشمن را شکست دادی ، بخشیدنی او را شکرانه قدرت یافتن بر او (قرار می‌دهی قرار بده)
قَدَّرْتَ ... عَفْوًا (دشمنت قادر شدی) / اجعل (قرار بده)
- ۷- «قَوْلٌ «لَا أَعْلَمُ» يَضَعُ الْعُلَمَاءَ.» امیرالمؤمنین علی رضی الله عنه
گفتن (می‌دانم نمی‌دانم)، (نیمی از دانش است)
لا أعلم (نمی‌دانم)

التَّحْرِيثُ الثَّلَاثُ

صَخَّ فِي الدَّائِرَةِ الْعَدَدُ الْمُنَاسِبُ. «كَلِمَةٌ وَاحِدَةٌ زَائِدَةٌ.» (در دایره، عدد مناسب را بگذار. «یک کلمه اضافه است.»)

- ۱- أَلَشُّورَةُ (اخگر) الف: مِنَ الْأَحْجَارِ النَّجْمِيَّةِ الْغَالِيَةِ ذَاتِ اللَّوْنِ الْأَبْيَضِ. (از سنگ‌های زیبای گران‌قیمت که سفیدرنگ است)
- ۲- أَلَشَّمْسُ (خورشید) ب: جَلْوَتُهَا مُسْتَعْرَبَةٌ، فِيهَا شَيْءٌ وَ بِهَا حَرَارَةٌ مُنْتَشِرَةٌ. (پاره آتش فروزان است، نورانی است و گرمایش پراکنده است)
- ۳- أَلْقَمَرُ (ماه) ج: تَوَكَّبَتْ يَدُوْرَ حَوْلِ الْأَرْضِ؛ ضِيَاؤُهُ مِنَ الشَّمْسِ. (ستاره‌ای که به دور زمین می‌چرخد؛ نورش از خورشید است)

- ۴- الْأَنْعَمُ (نعمت‌ها) د: بُخَاژُ مُتْرَاكِمٍ فِي السَّمَاءِ يَنْزِلُ مِنْهُ الْمَطَرُ. (بخاری فشرده در آسمان که از آن باران می‌بارد)
- ۵- الْقَنِيمُ (بیر) هـ: مِنَ الْمَلَابِسِ التَّنَائِيَّةِ ذَاتِ الْأَلْوَانِ الْمُخْتَلِفَةِ. (از لباس‌های زنانه با رنگ‌های گوناگون)
- ۶- الْفُسْتَانُ (پیراهن زنانه) و: قِطْعَةٌ مِنَ النَّارِ. (پاره‌ای از آتش)
- ۷- الْدَّرَزُ (مرواریدها)

پاسخ:

- ۱- (و) ۲- (ب) ۳- (ج) ۴- (اضافه آمده است) ۵- (د) ۶- (هـ) ۷- (الف)

ضع هذه الجمل و التراكيب في مكانها المناسب. (این جملها و ترکیبها را در جای مناسبش قرار بده)

الفترين الرابع

هؤلاء فائزات / هذان الذليلان / تلك بطارية / أولئك الصالحون / هؤلاء الأعداء / هاتان الزجاجتان

مفرد مؤنث	مثنی مذکر	مثنی مؤنث	جمع مذکر سالم	جمع مؤنث سالم	جمع مکثر
تلك بطارية	هذان الذليلان	هاتان الزجاجتان	أولئك الصالحون	هؤلاء فائزات	هؤلاء الأعداء
آن باتری است.	این دو راهت‌ها	این دو شیشه	آن درستکاران	این‌ها برندگان هستند.	این دشمنان

ضع المقترادات و المتضادات في مكانها المناسب. (مترادف‌ها و متضادها را در مکان مناسبش بگذار.) = ≠

الفترين الخامس

ضياء / نام / ناجح / مسرور / قريب / جميل / نهاية / يمين / عالية / شراء / مسموح / مفيجذ

رخيضة ≠ عالية	راسب ≠ ناجح	يسار ≠ يمين	خزين ≠ مسرور
ارزان ≠ گران	مردود ≠ قبول	چپ ≠ راست	غمگين ≠ خوشحال
تبع ≠ شراء	پداية ≠ نهاية	بعيد ≠ قريب	مجتهد = مفيجذ
فروش ≠ خريد	آغاز ≠ پايان	دور ≠ نزديك	تلاشگر
رقذ = نام	قبيح ≠ جميل	نور = ضياء	ممنوع ≠ مسموح
خوابيد	زشت ≠ زبا	روشنايی	غيرمجاز ≠ مجاز

أرسم عقارب الساعات. (عقربه‌های ساعت‌ها را بکش.)

الفترين السادس

التاسعة إلا ربعاً

یک ربع مانده به نه (هشت و چهل و پنج دقیقه)

الثامنة والنصف

هشت و نیم (هشت و سی دقیقه)

الخامسة والربع

پنج و ربع (پنج و پانزده دقیقه)

البحث العلمي (پژوهش علمی)

إبحث في الإنترنت أو المكتبة عن نكس قصير أو جمل باللغة العربية حول عظمة مخلوقات الله. ثم ترجمه إلى الفارسية مستعيناً بمعجم عربي-فارسي. در اینترنت یا کتابخانه به دنبال متنی کوتاه یا جمله‌هایی به زبان عربی دربارهٔ بزرگی و عظمت آفریده‌های خداوند بگرد. سپس آن را با کمک واژه‌نامهٔ عربی-فارسی، به فارسی ترجمه کن.

جبال کبیرکوه في مدينة تدرة بمحافظة إلام

کوه‌های کبیرکوه در شهر بدره در استان ایلام

(و يتفكرون في خلق السماوات والأرض زينا ما خلقنا هذا باطلاً) آل عمران: ۱۹۱

«و در آفرینش آسمان‌ها و زمین می‌اندیشند [و می‌گویند] پروردگارا! این را بیهوده نیافریدی.»

اول

پرسش‌های چهار گزینه‌ای درس

واژگان

■ اَجِبِ الْأَسْئَلَةَ عَنِ الْمَفْرُودَاتِ وَ الْجَوَارِ

- ۱- «أَللهُ صَيَّرَ الْأَرْضَ بِالْمَطَرِ بَعْدَ الْغَيْبِ حَبْرَةَ» عَيِّنِ الصَّحِيحَ لِتَرْجَمَةِ الْكَلِمَةِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطُّ:

۱) روشنایی	۲) باران	۳) غبارآلودگی	۴) پدید آوردن
- ۲- «يَفْعَلُ الْإِنْسَانُ الْأُمُورَ بِقُوَّةِ مُفْتَكِرَةً» عَيِّنِ الصَّحِيحَ لِتَرْجَمَةِ الْكَلِمَةِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطُّ:

۱) فراوان	۲) کامل	۳) قدرتمند	۴) اندیشمند
- ۳- «أَنَا أَفْعَلُ الصَّلَاةَ وَ صُومِي لِأَمْرٍ مِنَ الْفَرَائِضِ» عَيِّنِ الصَّحِيحَ لِتَرْجَمَةِ الْكَلِمَةِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطُّ:

۱) واجباتم - وظیفه دینی	۲) روزهام - وظیفهها	۳) روزهام - واجبات دینی	۴) نمازم - واجب دینی
- ۴- «يَجْعَلُ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ»: عَيِّنِ الصَّحِيحَ لِتَرْجَمَةِ الْكَلِمَةِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطُّ:

۱) قرار می‌دهم	۲) قرار بده	۳) قرار دادی	۴) قرار دادم
- ۵- مَا هُوَ الْخَطُّ عَنِ كَلِمَةِ «السُّنْسُ»؟

۱) الشُّرْزَةُ	۲) الشُّبْرَةُ	۳) الشَّرْزَةُ	۴) الشُّجْرَةُ
- ۶- عَيِّنِ الْخَطُّ عَنِ تَنَاسُبِ الْكَلِمَاتِ فِي الْجَعْلِ:

۱) اللَّيْلُ ضَوْءًا	۲) الشَّمْسُ مَسْتَعْرِفًا	۳) الْأَتَمُّ مَنهِيضًا	۴) الْفُصُونُ نَصِيرًا
- ۷- «ذَهَبْتُ مَعَ أَصْدِقَائِي إِلَى الْجَبَلِ أَنْ _____ سَتَرَ كُلَّ الْأَمَاكِينِ وَ تَسَاقَطَ الْعَطْرَاءُ» عَيِّنِ الصَّحِيحَ لِلْفَرَاغِ:

۱) الشُّرْزَةُ	۲) النُّجْمُ	۳) الْغَيْمُ	۴) الْجَبُّ
- ۸- «_____ هُوَ الْخَبْرُ الْجَمِيلُ الْعَالِي ذَاتُ اللَّوْنِ الْأَبْيَضِ» عَيِّنِ الصَّحِيحَ لِلْفَرَاغِ:

۱) الْفَيْضَةُ	۲) الْقَمَرُ	۳) الْذَهَبُ	۴) الْكَبْرُ
- ۹- «_____ يَدُورُ حَوْلَ الْأَرْضِ وَ نَنظُرُهُ فِي اللَّيْلِ» عَيِّنِ الصَّحِيحَ لِلْفَرَاغِ:

۱) الشَّمْسُ	۲) النُّجْمُ	۳) الْقَمَرُ	۴) الشُّجْرَةُ
- ۱۰- «دَالِقِيْمٌ _____ مَتْرَاكِيْمٌ فِي السَّمَاءِ يَنْزِلُ مِنْهُ _____» عَيِّنِ الصَّحِيحَ لِلْفَرَاغِيْنِ:

۱) يَخَازُ - الثَّلَجُ	۲) رِيحٌ - الْمَطَرُ	۳) قِطْعَةٌ - السَّحَابُ	۴) دُرٌّ - النُّجْمُ
- ۱۱- «الْكَلَامُ كَالذَّوَاءِ، _____ يَنْفَعُ وَ _____ قَائِلٌ» عَيِّنِ الصَّحِيحَ لِلْفَرَاغِيْنِ:

۱) كَثِيرَةٌ - قَلِيلَةٌ	۲) قَلِيلَةٌ - كَثِيرَةٌ	۳) كَثِيرَةٌ - كَثِيرَةٌ	۴) قَلِيلَةٌ - قَلِيلَةٌ
- ۱۲- «عَنْ جَوَابِ الشَّخْصِ الَّذِي سَأَلَ مِنِّي: كَيْفَ أَنْتَ؟ قُلْتُ: _____»

۱) أَنَا أَذْهَبُ إِلَى التَّجْنِبِ الْأَشْرَفِ	۲) يَخِيرُ وَ الْحَمْدُ لِلَّهِ	۳) صَبَاحُ الْخَيْرِ	۴) غَفْوًا، كَيْفَ حَالُنَا
- ۱۳- «خَدَاوَنَدٌ دَارِي دَانَشِي كَامِلِ اسْتَا» عَيِّنِ الصَّحِيحَ لِتَعْرِيْبِ الْكَلِمَةِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطُّ:

۱) ذَاكٌ	۲) مَنٌ	۳) بِالْفَتْحِ	۴) ذُو
- ۱۴- «دَرِ سَالِنِ مَدْرَسِهِ مَنْتَظَرُ دُوسْتَمِ بُوْدَمَا» عَيِّنِ الصَّحِيحَ لِتَعْرِيْبِ الْكَلِمَةِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطُّ:

۱) أَمَانٌ	۲) مَطَارٌ	۳) قَائِدٌ	۴) مَوْطَفٌ
- ۱۵- عَيِّنِ الْخَطُّ عَنِ مَتَضَادِّ الْكَلِمَاتِ:

۱) يَمُوتٌ ≠ يَعِيشُ	۲) عَالِيٌّ ≠ رَخِيسٌ	۳) خَزِينٌ ≠ مَسْرُورٌ	۴) نَامٌ ≠ رَقَدٌ

۱. ولاگان، لغت‌ها

۲. به عربی ترجمه کردن

۱۶- عَنِ الصَّحِيحِ عَنِ مُتَرَادِفِ الْكَلِمَاتِ:

(۱) خَلَقَ = أَوْجَدَ (۲) أَلْتَمَرَةُ = الْأَشْرُوزَةُ (۳) ذَاكَ = ذَاكَ (۴) نَاجِحٌ = رَابِحٌ

۱۷- فِي أَيِّ عِبَارَةٍ مَاجَاةُ الْمُتَضَادَّةِ؟

(۱) مَنْ زَرَعَ الْغَدَاوَانَ حَصَدَ الْخَسْرَانَ
(۲) الْمُؤْمِنُ يَصْبِرُ عَلَى الطَّاعَةِ وَ يَصْبِرُ عَنِ الْمَعْصِيَةِ!
(۳) إِذَا نَلَكَ الْأَوَّلُ هَلَكَ الْأَخِيرُ!
(۴) الْعِلْمُ خَيْرٌ مِنَ الْمَالِ

۱۸- عَنِ النَّحْطِ عَنِ مُفْرَدِ الْكَلِمَاتِ:

(۱) وَجْهٌ ← وَجْهٌ (۲) مَفَاتِيحٌ ← مِفْتَاحٌ (۳) أَبْوَابٌ ← بَابٌ (۴) أَفْضِلُ ← فَضِيلَةٌ

۱۹- عَنِ الصَّحِيحِ عَنِ عَدَدِ الْجَمْعِ الْمَكْتَسَبِ فِي هَذِهِ الْعِبَارَةِ: «الَّذِينَ مِنَ الْأَحْبَارِ الْجَمِيلَةِ الْفَعَالِيَةِ ذَاتِ اللَّوْنِ الْأَيْضِيِّ»

(۱) وَاحِدٌ (۲) اِثْنَانِ (۳) ثَلَاثَةٌ (۴) أَرْبَعَةٌ

۲۰- عَيْنٌ مَا لَيْسَ فِيهَا جَفْعٌ مَكْتُوسٌ:

(۱) طُولٌ قَامَةٌ الزَّرَافَةُ سِتَّةَ أَمْتَارًا (۲) هُمْ وَجَدُوا مِفْتَاحَهُمْ (۳) الْفَسْتَانُ ذَاتُ الْأَلْوَانِ الْمُخْتَلِفَةِ! (۴) ذَهَبٌ إِخْوَانِي إِلَى النَّجْفِ الْأَشْرَفِيَا

ترجمه و مفهوم

عَنِ الْأَضْحِ وَالْأَتَقِي فِي الْأَجُوبَةِ لِلتَّرْجَمَةِ أَوْ التَّعْرِيْبِ أَوْ الْمَفْهُومِ

۲۱- «لَا تَنْظُرُوا إِلَى الشَّمْسِ الْمَسْتَمِرَّةِ إِلَّا عِنْدَ طُلُوعِهَا أَوْ غُرُوبِهَا»:

(۱) به خورشید نورانی جز هنگام طلوعش یا غروبش نگاه نکنید!
(۲) هنگام طلوع یا غروب خورشید فروزان به آن نگاه نمی‌کنید!
(۳) به خورشید فروزان نگاه نکنید مگر هنگام طلوعش یا غروبش!
(۴) نباید جز هنگام طلوع و غروب به خورشید فروزان نگاه کنند!

۲۲- «أَلَلَّةٌ شَقِيٌّ فِي الْإِنْسَانِ النَّيْصَرُ فَهِيَ تَنْظُرُ بِهَا الْأَنْجَمَ وَالْمَنَاظِرَ الْجَمِيلَةَ فِي الْعَبِيْعَةِ»:

(۱) خداوند دیده را در انسان شکافت پس او به وسیله آن، ستارگان و منظره زیبا را در طبیعت دید
(۲) خداوند بینایی را در انسان شکافت پس او با آن، ستارگان و منظره‌های زیبا را در طبیعت می‌بیند!
(۳) خداوند چشم انسان را باز کرد پس او با آن، ستاره و منظره‌ها را در طبیعت زیبا می‌بیند
(۴) خداوند دیده را در انسان ایجاد کرد تا به وسیله آن، ستارگان و منظره‌های زیبا را ببیند

۲۳- «قُلِ الْأَجَائِبُ سَنَقْفَلُ لِإِتْنَانِجِ الْبَضَائِعِ الْذَاخِلِيَّةِ وَ قَدْ نَبَقِيَ كُلُّ الْأَسْبُوعِ فِي مَصَانِعِنَا»:

(۱) به بیگانه بگو برای تولید کالاهای داخلی کار می‌کنیم و گاهی همه هفته در کارخانه‌مان باقی می‌مانیم!
(۲) به بیگانگان گفتید با کار، کالاهای داخلی را تولید خواهیم کرد و گاهی کل هفته در کارخانه‌هایمان می‌مانیم!
(۳) به بیگانه بگو برای تولید کالاهای داخلی کار خواهیم کرد و گاهی همه هفته در کارخانه‌ها باقی می‌مانیم!
(۴) به بیگانگان بگو برای تولید کالاهای داخلی کار خواهیم کرد و گاهی تمام هفته در کارخانه‌هایمان باقی می‌مانیم!

۲۴- «تَدْوَرُ الْأَرْضُ حَوْلَ الشَّمْسِ وَ يَنْتَفِعُ كُلُّ الْمَوْجُودَاتِ بِحَرَارَتِهَا وَ نُورِهَا»:

(۱) زمین در اطراف خورشید چرخید و هر موجودی از حرارت و نورش سود می‌برد!
(۲) خورشید در اطراف زمین می‌چرخد و همه موجودات از نور و حرارت آن سود می‌برند!
(۳) زمین پیرامون خورشید می‌چرخد و همه موجودات از حرارت آن و نورش سود می‌برند!
(۴) خورشید پیرامون زمین چرخید و موجودات همه‌شان از نور و حرارتشان سود می‌برند!

۲۵- «وَ مَا ظَلَمْتَهُمُ اللَّهُ وَ لَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ»:

(۱) و به خدا ظلم نکردند ولی به خودشان ظلم کردند!
(۲) و خدا به آن‌ها ظلم نکرد ولی خودشان هم ظلم می‌کنند!
(۳) و خدا به آن‌ها ستم نکرد ولی بر خودشان ستم می‌کردند!
(۴) و خدا به آن‌ها ستم نکرد ولی به خودشان ستم می‌کنند!

۲۶- «كَانَ الْقَوَظُفُ يَطْلُبُ مِنَ الزَّائِرِينَ أَنْ يَدْخُلُوا فِي الْمَعَارِجِ»:

(۱) کارمند از زیارت‌کنندگان می‌خواهد که وارد فرودگاه شوند!
(۲) کارمند از زیارت‌کنندگان خواست که داخل فرودگاه شوند!
(۳) کارمند از زائران می‌خواست که وارد فرودگاه شوند!
(۴) کارمند از زائر می‌خواست که از فرودگاه داخل شود!

۲۷- «هَذَانِ الطَّالِبَانِ يَكْتَبَانِ تَعَارُفَهُمَا فِي مَكْتَبَةِ الْمَدْرَسَةِ»:

- (۱) این‌ها دو دانش‌آموز هستند که تمرینشان را در کتابخانهٔ مدرسه می‌نویسند!
 (۲) این‌ها دو دانش‌آموز هستند و تمرین‌هایشان را در کتابخانه می‌نویسند!
 (۳) این دانش‌آموزان، تمریناتشان را در کتابخانهٔ مدرسه نوشتند!
 (۴) این دو دانش‌آموز، تمرین‌هایشان را در کتابخانهٔ مدرسه می‌نویسند!

۲۸- «لِمَاذَا تُخْتَبِرُ الطَّالِبَاتِ فِي الْمُخْتَبَرِ وَلَكِنْ لَا يَحِلُّنَّ إِلَى النَّتِيجَةِ؟»:

- (۱) برای چه دانش‌آموزان در کارگاه آزمایش می‌کنند ولی نتیجه نگرفتند؟
 (۲) چرا دانش‌آموزان در آزمایشگاه آزمایش می‌کنند ولی به نتیجه نمی‌رسند؟
 (۳) چرا دانش‌آموز با آزمایشات در آزمایشگاه به نتیجه نمی‌رسد؟
 (۴) برای چه این آزمایش‌ها در آزمایشگاه به نتیجه نمی‌رسند؟

۲۹- «دَأْ لَاتُنْسَى وَاجِبَتِكَ وَتُسَاعِدُ بِالْوَالِدَيْنِ؟»:

- (۱) آیا وظایف‌ها را فراموش نمی‌کنی و به پدر و مادرت کمک می‌کنی؟
 (۲) آیا وظایف خود را فراموش نکردی و پدر و مادر را کمک کردی؟
 (۳) آیا وظیفهٔ خود را فراموش نمی‌کنی و به پدر و مادر کمک می‌کنی؟
 (۴) آیا وظیفهٔ کمک به پدر و مادر را فراموش نکرده‌ای؟

۳۰- «وَمَنْ تَعَلَّمَ أَنْ قِرَاءَةَ الْقُرْآنِ وَالْأَحَادِيثِ وَالْأَدْعِيَةَ مُفِيدَةً لَنَا»:

- (۱) ما می‌دانیم که خواندن قرآن و حدیث‌ها و دعاها برای ما مفید است!
 (۲) من می‌دانم که خواندن قرآن و حدیث‌ها و دعاها مفید است!
 (۳) ما می‌دانیم اگر قرآن و احادیث و دعا بخوانیم برای ما مفید است!
 (۴) ما می‌دانیم که اگر قرآن و دعاها و حدیث‌ها را بخوانیم برای ما مفید است!

۳۱- «يَنْظُرُ النَّاسُ صِدْقَ حَدِيثِهِ وَ أَدَاءَ أَمَانَتِهِ إِصَافَةً إِلَى كَثْرَةِ صَلَاتِهِ وَ سَوْمِيهِ»:

- (۱) مردم به راستی گفتار و برگرداندن امانت علاوه بر زیادی نماز و روزه‌اش نگاه می‌کنند!
 (۲) مردم به راستی سخنش و به‌جا آوردن امانتش علاوه بر بسیاری نماز او و روزه‌اش می‌نگرند!
 (۳) مردم به گفتار و سخن و برگرداندن امانت علاوه بر نماز و روزه‌اش نگرینند!
 (۴) مردم سخن او و گفتارش را علاوه بر کمی نماز و روزه‌اش می‌نگرند!

۳۲- «سَأَلَ الْمُتَدَوِّسَ السُّؤَالِيْنَ مِنَ التَّقْمِيْدِيْنَ، كَانَتْ جَوَابَاتُ أَحَدٍ مِنْهُمَا أَحْسَنَ مِنْ آخَرَ»:

- (۱) معلم سؤال را از دانش‌آموزان پرسید، پاسخ یکی از آن‌ها بهتر از دیگری است!
 (۲) معلم از این دو دانش‌آموز سؤال را پرسید، پاسخ هر یک از آن‌ها از دیگری بهتر بود!
 (۳) معلم از دانش‌آموزان سؤال کرده، یکی از آن دو، بهترین جواب را داد!
 (۴) معلم دو سؤال را از دو دانش‌آموز پرسید، پاسخ یکی از آن‌ها بهتر از دیگری بود!

۳۳- «عَيْنُ الْخَطَا»:

- (۱) ما نَبِيَّ قَرِيْنَا فِي كُرَّةِ الْقَدَمِ: تیم ما در فوتبال موفق نشد!
 (۲) كَانَ الْإِمَامُ عَلِيٌّ عَلَيْهِ السَّلَامُ يَقُولُ «لَا أَعْلَمُ» بِصَفِّ الْعِلْمِ: امام علی گفتار نمی‌دانم نمی‌از دانش است را می‌داند!
 (۳) أَجِبْتُ أَنْ أَذْرُسَ: دوست دارم که درس بخوانم!
 (۴) إِنِّي مَا وَجَدْتُ النَّيَّاسَ فِي الْكِبَارِ: به راستی من ناامیدی را در بزرگان نیافتم!

۳۴- «عَيْنُ الصَّحِيحِ»:

- (۱) إِعْمَالِي لِأَخِيْرَتِكَ كَمَا تَعْمَلِيْنَ لِذُنْيَالِكِ: برای آخرتت کار کن همان‌گونه که برای دنیایت کار می‌کنی!
 (۲) صَدِيقِي يَقُولُ مَا يَقُولُ: دوست من چیزی را که می‌گوید انجام نمی‌دهد!
 (۳) «وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِيْنَ قَالُوا سَمِعْنَا وَ هُمْ لَا يَسْمَعُوْنَ»: و مانند کسانی نباش که گفتند شنیدیم [در حالی که] آن‌ها نمی‌شنوند.
 (۴) «... وَ أَكْتُبُ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَ فِي الْآخِرَةِ»: ... و برای ما در این دنیا و آن دنیا نیکی را بنویس.

۳۵- «عَيْنُ الصَّحِيحِ»:

- (۱) الْمُؤْمِنُونَ يُجَاهِدُونَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ: مؤمنان با مالشان و جانشان در راه خدا جهاد می‌کنند!
 (۲) مُحَافِظَةُ جِيلَانَ خَيْرٌ وَ قَرِيْبَةٌ مِنَ الْبَحْرِ: استان گیلان سرسبز و نزدیک به دریا است!
 (۳) يَشْتَغَلُ التَّلَامِيْذُ بِتَبِيْعِ الصَّحْفِ: دانش‌آموزان به فروش روزنامه مشغول می‌شوند!
 (۴) نَادَيْتُ أَخِي الْأَصْفَرَ لِكِتَابَتِهِ وَاجِبَاتِهِ: برادر کوچک‌ترم را برای نوشتن تکلیف‌ها صدا زد!

۳۶- «عَيْنُ الصَّحِيحِ»:

- (۱) «مَنْ لَا يَرْحَمُ النَّاسَ لَا يَرْحَمُهُ اللَّهُ»: هرکس به مردم رحم نکند، خدا هم رحم نمی‌کند.
 (۲) «أَوْجَدَ اللَّهُ ذُوَ الْحِكْمَةِ الْبَالِغَةَ الْأَجْمَعَ»: خداوند صاحب دانش کامل، ستارگان را پدید آورد.
 (۳) «وَوَاعَدُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ»: و کار نیکو انجام دادند؛ همانا من به آنچه می‌کنند آگاهم.
 (۴) «هَلْ تَكْتُبِيْنَ دُرُوسَكَ فِي أَيَّامِ الْأَسْبُوعِ؟»: آیا درس‌هایتان را در روزهای هفته می‌نویسید؟

۳۷- عَنِ النَّظَّاءِ:

- ۱) «أَحْصَدَ الزَّرْعَ وَ لَاتَبَعِيدُ مِنْ فَعْلَمَا»: کشت را درو کن و از انجامش دور نشو!
- ۲) «كَانَ الرَّجُلُ يَمْعَلُونَ لِهَدْوِهِ أَسْرَتَهُمَا»: مردان برای آرامش خانواده‌شان کار می‌کردند!
- ۳) «أَشَجَّعَ أَخِي الصَّغِيرَ فِي الْمَلْعَبِ»: برادر کوچکم را در ورزشگاه تشویق می‌کنم!
- ۴) «سَاعَدْتُ أَخَذَ أَصْدِقَائِي فِي آدَاءِ وَاجِبَاتِهِ الدَّرَاسِيَّةِ»: به یکی از دوستانم در به جا آوردن تکالیف درسی کمک کردم!

۳۸- عَنِ النَّظَّاءِ:

- ۱) «هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ»: او کسی است که آسمان‌ها و زمین را در شش روز آفرید.
- ۲) «و لَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ»: و حقیقتاً نه نشانه آشکار به موسی بخشیدیم.
- ۳) «أَهْدَيْتُ الْكِتَابَ الْعَاثِرَ إِلَى مَكْتَبَةِ الْمُدْرَسَةِ»: ده کتاب به کتابخانه مدرسه هدیه کردم!
- ۴) «إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا»: همانا تعداد ماه‌ها نزد خداوند دوازده ماه است.

۳۹- عَنِ الصَّحِيحِ:

- ۱) «يَعُودُ هَؤُلَاءِ الْمُعَلِّمَاتُ إِلَى مَدَارِسِهِنَّ بَعْدَ فِتْنَتِهِنَّ»: این معلمان بعد از باز شدن مدرسه‌شان برمی‌گردند!
- ۲) «نَحْنُ نَنْسَى هَذِهِ الْأَشْجَارَ وَ نَقَطَعُهَا بِنَفْسِ الْأَوْقَاتِ»: ما این درختان را فراموش می‌کنیم و بعضی وقت‌ها آن‌ها را می‌بریم!
- ۳) «أَوْلَيْكَ هَمَّ الَّذِينَ يَنْجَحُونَ فِي إِمْتِحَانِهِمَا»: آنان همان کسانی هستند که در امتحاناتشان موفق می‌شوند!
- ۴) «هَذَانِ الرَّجُلَانِ يَكْرَهُانِ السُّيُوفَ فِي نَيْبِهِمَا»: این‌ها دو مردند که مهمانان را در خانه‌شان گرمی می‌دارند!

۴۰- به آنچه نادان می‌گوید، نمی‌نگرم!:

- ۱) لا تَنْظُرْ إِلَى مَا يَقُولُ الْجَاهِلُ ۲) لا يَنْظُرُ إِلَى مَا قَالَ الْجَاهِلُ ۳) ما نَظَرْتُ مَا يَقُولُهُ الْجَاهِلُ ۴) لا أَنْظُرُ إِلَى مَا يَقُولُ الْجَاهِلُ

(بُيُوتَةُ عَلْقَمَدَانِ)

(بُيُوتَةُ عَلْقَمَدَانِ)

۴۱- «دانش آموز در ساعت هفت و ربع به مدرسه می‌رود»:

- ۱) تَذَهَبُ الطَّالِبَةُ إِلَى الْمَدْرَسَةِ فِي السَّاعَةِ السَّابِقَةِ وَ الرَّيْعِ
- ۲) أَلطَّالِبَةُ تَذَهَبُ إِلَى الْمَدْرَسَةِ فِي السَّاعَةِ الثَّانِيَةِ إِلَّا زَيْمًا
- ۳) يَذَهَبُ الطَّالِبُ إِلَى الْمَدْرَسَةِ فِي السَّاعَةِ السَّابِقَةِ إِلَّا زَيْمًا
- ۴) ذَهَبَتِ الطَّالِبَةُ فِي السَّاعَةِ السَّادِسَةِ وَ النَّصْفِ إِلَى الْمَدْرَسَةِ

۴۲- عَنِ الصَّحِيحِ لِلْمَفْهُومِ فِي آيَةِ «لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ»:

- ۱) به عمل کار برآید به سخن دانی نیست!
- ۲) الْكَلَامُ قَلِيلَةٌ يَنْفَعُ وَ كَثِيرَةٌ قَاتِلَةٌ
- ۳) قَوْلٌ «لَا أَعْلَمُ» يَضَعُ الْجِلْمَ
- ۴) ما تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ

۴۳- عَنِ الْمُغَنَابِطِ لِلْمَفْهُومِ فِي عِبَارَةِ «مَنْ زَرَعَ الْغَدَاوَانَ حَصَدَ الْفُشْرَانَ»:

- ۱) آسایش دو گیتی تفسیر این دو حرف است، با دوستان مروّت با دشمنان مدارا!
- ۲) از بس که مهر دوست به دل جا گرفته است، جایی برای کینه دشمن نمانده است!
- ۳) جهان از بد و نیک آبهتن است، برون دوست است و درون دشمن است!
- ۴) درخت دوستی بنشان که کام دل به بار آرد، درخت دشمنی برکن که رنج بی‌شمار آرد!

درک مطلب

■ إِفْرَأ النَّضَّ ثُمَّ اجِبْ عَنِ السُّؤَالِيْنَ بِمَا يُنْبَسِبُ النَّضَّ

☆ «ضَبَّاحٌ أَحَدَ الْأَيَّامِ كَانَ سَعِيدٌ يَذْهَبُ إِلَى الْمَدْرَسَةِ وَ لَمَّا وَصَلَ إِلَى مَخْطَةِ الْحَافِلَةِ رَأَى صَدِيقَهُ أَمَامَ الْمَخْطَةِ وَاقِفًا وَ هُوَ لَا يَرْتَكِبُ سَأَلَهُ إِذَا وَقَفْتَ هُنَا قَالَ لَهْ يَأْتِي نَسِيْتُ نَقُودِي فِي الْبَيْتِ ثُمَّ أَعْطَاهُ سَعِيدٌ بِشَيْءٍ مِنْ نَقُودِهِ وَ ذَهَبَا إِلَى الْمَدْرَسَةِ مَعًا»

۳۴- عَنِ النَّظَّاءِ حَسَبَ النَّضِّ:

- ۱) سَعِيدٌ وَ صَدِيقُهُ مَا ذَهَبَا إِلَى الْمَدْرَسَةِ
- ۲) سَاعَدَ سَعِيدٌ صَدِيقَهُ وَ أَعْطَاهُ نَقُودًا
- ۳) سَأَلَ سَعِيدٌ صَدِيقَهُ عَنِ سَبَبِ وَقُوفِهِ
- ۴) رَأَى سَعِيدٌ صَدِيقَهُ أَمَامَ مَخْطَةِ الْحَافِلَةِ

۳۵- عَنِ الصَّحِيحِ عَنِ النَّضِّ:

- ۱) كَانَ صَدِيقُ سَعِيدٍ يَنْسَى نَقُودَهُ دَائِمًا
- ۲) سَعِيدٌ جَلَسَ جَنْبَ صَدِيقِهِ وَ سَأَلَهُ عَنِ حَالِهِ
- ۳) كَانَ نَقُودَ سَعِيدٍ لِلْمَسَاعَدَةِ قَلِيلًا
- ۴) كَانَ صَدِيقُ سَعِيدٍ لَا يَرْتَكِبُ دُونَ أَجْرِهِ

❖ إِنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى قَد مَنَحَ الْإِنْسَانَ الْكَثِيرَ مِنَ النِّعَمِ؛ مِنْهَا: أَوَّلُ نِعْمَةٍ مَنَحَهَا اللَّهُ لِلْإِنْسَانِ أَنَّهُ خَلَقَهُ فِي أَحْسَنِ صُورَةٍ وَمَيَّزَهُ عَنْ بَقِيَّةِ الْكَائِنَاتِ الْعَبِيدِ. أَكْثَرَ نِعْمَةٍ فَضَّلَ اللَّهُ بِهَا الْإِنْسَانَ مِنْ غَيْرِهِ مِنَ الْمَخْلُوقَاتِ هِيَ نِعْمَةُ الْعَقْلِ وَ الْقُدْرَةِ عَلَى التَّفَكُّيرِ بِشَكْلِ كَامِلٍ، وَ اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ مَا فِي الْكَوْنِ لِيُخْدِمَةَ الْإِنْسَانَ. أَيْضاً أَجْعَلَ نِعْمَةً مَنَحَهَا اللَّهُ لِلْإِنْسَانِ حُبَّ النَّاسِ، وَ مِنَ الْمَعْرُوفِ أَنَّهُ إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ قَبْدًا أَجْعَلَ النَّاسَ مُجْتَبِيَةً. إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْإِنْسَانَ فَإِنَّهُ قَدْ رَزَقَهُ بِالرُّسُلِ أَنْ يَهْدُوهُ إِلَى الطَّرِيقِ الشَّحِيحِ الَّذِي يَدْعُو إِلَى اللَّهِ الْوَاحِدِ. أَسْبَبَتِ الَّذِي مَنَحَ اللَّهُ الْإِنْسَانَ الْعَقْلَ أَنَّهُ أَنْ يَتَفَكَّرَ عَنْ نَفْسِهِ وَ فِي كُلِّ مَا يَحْتَوِي الْكَوْنِ، عَلَى الْإِنْسَانِ أَنْ يَشْكُرَ اللَّهَ عَلَى هَذِهِ النِّعَمِ مِنْ خِلَالِ قَوْلِهِ وَ فِعْلِهِ؛ وَ اللَّهُ يَقْبَلُ اسْتِغْفَارَ الْإِنْسَانِ وَ مِبَادَتَهُ مَعَ آدَاءِ أَوَابِرِهِ فِي الْقَوْلِ وَ الْفِعْلِ. إِنَّ اللَّهَ مَنَحَ النِّعَمَ الْإِنْسَانَ أَنْ يَسْتَعِينَهُ هَذِهِ النِّعَمَ لِلشُّعَادَةِ وَ الرِّضَا. أَفْضَلُ النِّعَمِ دُخُولُ الْجَنَّةِ وَ أَفْضَلُ الْمَطْلَبِ رِضَا اللَّهِ. حَيْثُ أَنَّ النِّعَمَ الَّتِي تَحْتَوِي عَلَيْهَا الدُّنْيَا مَا هِيَ إِلَّا مَقْدَمَةٌ بَسِيطَةٌ لِلنِّعَمِ الَّتِي سَوْفَ يَحْتَمِلُ عَلَيْهَا الْإِنْسَانُ فِي الدَّارِ الْآخِرَةِ.

٢٦- عَيِّنِ الْخَطَأَ حَسَبَ النَّصِّ:

- ١) أَكْثَرَ نِعْمَةٍ فَضَّلَ اللَّهُ بِهَا الْإِنْسَانَ نِعْمَةُ الْعَقْلِ وَ الْقُدْرَةِ عَلَى التَّفَكُّيرِ
٢) إِنَّ اللَّهَ مَنَحَ النِّعَمَ الْإِنْسَانَ أَنْ يَجْمَعَهَا لِأَوْلَادِهِ
٣) إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَرْسَلَ الرُّسُلَ أَنْ يَهْدُوا الْإِنْسَانَ إِلَى الطَّرِيقِ الشَّحِيحِ
٤) اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ مَا فِي الْكَوْنِ لِيُخْدِمَةَ الْإِنْسَانَ

٢٧- عَلَى حَسَبِ النَّصِّ، حَيْثُ يَقْبَلُ الْإِنْسَانُ أَنْ يَشْكُرَ اللَّهَ؟

- ١) عَنْ طَرِيقِ الْعِبَادَةِ فَقَطاً
٢) عَنْ طَرِيقِ مُسَاعَدَةِ النَّاسِ
٣) مِنْ خِلَالِ الْقَوْلِ وَ الْفِعْلِ
٤) مِنْ خِلَالِ التَّفَكُّرِ عَنْ كُلِّ مَا يَحْتَوِي الْكَوْنَ

٢٨- عَيِّنِ الْخَطَأَ:

- ١) أَفْضَلُ النِّعَمِ هُوَ رِضَا اللَّهِ
٢) إِنَّ النِّعَمَ الدُّنْيَا مَقْدَمَةٌ بَسِيطَةٌ لِلنِّعَمِ فِي الدَّارِ الْآخِرَةِ
٣) اللَّهُ مَيَّزَ صُورَةَ الْإِنْسَانِ عَنْ بَقِيَّةِ الْكَائِنَاتِ الْحَيَّةِ
٤) حُبُّ النَّاسِ عَلَى الْعَبْدِ أَجْمَلُ نِعْمَةٍ مَنَحَهَا اللَّهُ عَلَيْهِ

قواعد

■ عَيِّنِ الْمُنَاسِبَ لِلْجَوَابِ عَنِ الْأَسْئَلَةِ التَّالِيَةِ

٢٩- فِي أَيِّ عِبَارَةٍ الْإِسْمُ الْمَوْثُوتُ أَكْثَرُ؟

- ١) يَا صَدِيقِي، إِجْعَلْ هَذِهِ الْأَمْنَضَقَا
٢) تَكْتُبُ مَرِيماً وَاجِبَاتِهَا فِي ثَلَاثِ سَاعَاتٍ
٣) «وَ اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ»
٤) آفَاكِيهَةٌ تُضَمَّنُ سَلَامَةَ الْجِسْمِ

٣٠- كَمْ اسْمًا مَوْثُوتًا جَاءَ فِي عِبَارَةِ «فَالَّتِ الْمَعْلَمَةُ: إِبْحَثِي مَنْ قَلَعِي تَارِيخِيَّةٍ فِي مَدِينَةِ سَارِي فِي مُحَافَظَةِ مَارَنْدِرَانَ؟»

- ١) أَرْبَعَةٌ
٢) خَمْسَةٌ
٣) سِتَّةٌ
٤) سَبْعَةٌ

٣١- عَيِّنِ الْجَمْعَ الشَّالِمَ لِلْمَوْثُوتِ (جَمْعُ مَوْثُوتٍ سَالِمٌ):

- ١) أَصْوَاتٌ
٢) أَوْقَاتٌ
٣) صَدَقَاتٌ
٤) آيَاتٌ

٣٢- عَيِّنِ الْجَمْعَ الصَّادِقَ لِلشَّالِمِ:

- ١) يَعْمَلُ السَّافِقُ الْقَوَانِينَا
٢) يَشْرُ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ...
٣) يُسَاعِدُ النَّاسَ الْمَسَاكِينَ!
٤) أَجَابَ التَّلْمِيذُ التَّحَارِيرَا

٣٣- مَا هُوَ الشُّوَالُ غَيْرُ الْمُنَاسِبِ عَنِ الْعِبَارَةِ؟ «أَسَافِرُ مَعَ أُسْرَتِي بِالشَّيَارَةِ إِلَى إِصْفَهَانَ!»

- ١) أَيْنَ تُسَافِرُ؟
٢) بِمَنْ تَذْهَبُ إِلَى الشَّفَرِ؟
٣) لِمَاذَا تُسَافِرُ؟
٤) بِمَنْ تُسَافِرُ إِلَى إِصْفَهَانَ؟

٣٤- مَا هُوَ الْجَوَابُ الْمُنَاسِبُ لِهَذَا الشُّوَالِ؟ «فِي أَيِّ فَصْلِ تَذْهَبُ عِنْدَ الْأَقْرَبَاءِ؟»

- ١) أَذْهَبُ إِلَى مَدْرَسَتِي أَحَدِ أَسْدِقَائِي لِلدَّرَاسَةِ فِي الْخُرَيْفِ
٢) أَذْهَبُ إِلَى بَيْتِ جَدَّتِي فِي الشَّيْفِ
٣) أَنَا أَذْهَبُ إِلَى الْمَكْتَبَةِ فِي فَصْلِ الشَّهْرِ
٤) أَذْهَبُ إِلَى الْأَقْرَبَاءِ عِنْدَ مَرَضِهِمَا

٣٥- عَيِّنِ الشَّحِيحَ عَنِ الشُّوَالِ وَ الْجَوَابِ فِي الْمَعْنَى وَ الْقَوَاعِدِ:

- ١) كَمْ كِتَابًا فِي حَقِيبَتِكَ؟ لَيْسَتْ إِحْدَى مِنْ كُتُبِي فِي حَقِيبَتِي!
٢) مَاذَا تَعْمَلُ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ؟ أَقُومُ لِلضَّلَاةِ
٣) مَاذَا تَأْكُلُونَ فِي الظُّهْرِ؟ أَكَلْنَا الْغَدَاةَ
٤) مَا هُوَ لَوْنُ الْغُرَابِ؟ لَوْنُ الْغُرَابِ أَيْضًا

٣٦- عَيِّنِ الشَّحِيحَ:

- ١) لَنَنْتُمْ خَرَجْتُمْ مِنْ قَاعَةِ مَدْرَسَتِكُمْ
٢) هُمْ خَرَجْنَا مِنْ قَاعَةِ مَدْرَسَتِهِمْ
٣) أَنَبْتُ خَرَجْتُ مِنْ قَاعَةِ مَدْرَسَتِكَ
٤) أَنَا خَرَجْنَا مِنْ قَاعَةِ مَدْرَسَتِنَا

۵۷- عَيْنُ الضَّمِيرِ غَيْرَ الْمُنَاسِبِ عَنْ جَوَابِ السُّؤَالَاتِ:

- (۱) أَيْنَ مَدْرَسَتِكُمْ؟ مَدْرَسَتُنَا فِي شَارِعِ بَهَارِنَا
(۲) مَتَى تَبْدَأُ أَنْتَ الْفَرَاغَةَ؟ أَنَا أَبْدَأُ الْيَوْمَ الْأَتَمِي

۵۸- عَيْنُ الضَّمِيرِ:

- (۱) هِيَ تَلْقَبُ مَعَ صَدِيقِهَا فِي الْحَدِيقَةِ
(۲) هُمْ يَجْعَلُونَ مَلَابِسَهُمْ فِي الْحَقِيقَةِ

۵۹- عَيْنُ الضَّمِيرِ:

- (۱) أُولَئِكَ الْمُعَلِّمُونَ يُدْرَسُونَ الْعَرَبِيَّةَ بِشَكْلِ جَيِّدٍ
(۲) هَذِهِ الْقَلَمُ بِلَوْنٍ أَحْمَرَ وَ أَحْضَرَ

۶۰- مَا هُوَ النُّحْطُ عَنِ الْأَفْعَالِ؟

- (۱) لَا نَأْكُلُ الشَّمَاءَ فِي الصَّبَاحِ لِأَنَّا لَا نَسْتَطِيعُ أَنْ نَعْمَلَ جَيِّدًا (فعل نفي، فعل نفي، فعل مضارع)
(۲) لِمَ لَا تَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ؟ (فعل نفي، فعل مضارع)
(۳) رَبَّنَا أَعْلَمُ أَنَّكَ مَا خَلَقْتَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ عَتَمًا (فعل ماضي، فعل نفي)
(۴) أَنْظِرْ إِلَى اللَّيْلِ فَتَجِدَ فِيهِ الشُّكُونَ (فعل امر، فعل مضارع)

۶۱- عَيْنُ الضَّمِيرِ عَنِ الْأَفْعَالِ:

- (۱) أَطَلَبُنِ الْعِلْمَ وَ لَوْ بِالضَّيْنِ (امر، جمع مذكر مخاطب)
(۲) لِمَاذَا لَا تُصَدِّقُ مِنَ الْجَبَلِ؟ (مضارع منفي، جمع مذكر مخاطب)

۶۲- عَيْنُ الضَّمِيرِ عَنِ الْأَفْعَالِ: «أَطْرَقَ / تَلَبَّسَ / لَا تَرْقُدَانِ / مَا قَبَّلْتُ»

(۱) ماضى / ماضى / مضارع منفي / ماضى

(۲) مضارع / مضارع / مضارع نهي / ماضى منفي

۶۳- عَيْنُ الضَّمِيرِ عَنِ صَيْغِ الْأَفْعَالِ:

- (۱) كَانُوا يَكْتَسِفُونَ / مَا نَظَرْتَهُ جَمْعَ مَذْكَرٍ غَائِبٍ / مثنى مؤنث غائب
(۲) لَا أَفْعَلُ / لَا تَجْعَلُوا: مَتَكَلَّمٌ وَحِدَهُ / جَمْعَ مَذْكَرٍ غَائِبٍ

۶۴- مَا هُوَ النُّحْطُ عَنِ اسْمِ الْإِشَارَةِ؟

- (۱) غَرَسْتُ هَذِهِ الشَّجَرَةَ
(۲) هُوَ الْطَالِبَاتُ مَجْتَهِدَاتُ

۶۵- عَيْنُ الضَّمِيرِ عَنِ اسْمِ الْإِشَارَةِ؟

- (۱) أَحِبُّ هُوَ الْتَامِرِينَ
(۲) أُولَئِكَ نَبِيْتُ خَرَبَةَ

۶۶- مَا هُوَ الضَّمِيرُ لِلْفَرَاعِينَ؟ «_____ الْفَعَالُ يَذْهَبُونَ _____ الشَّرِيكَةُ»

- (۱) هُوَ / يَلِكُ
(۲) ذَلِكَ / هَذِهِ

۶۷- مَا هُوَ الضَّمِيرُ لِلْفَرَاعَاتِ؟ «_____ الْأَخْوَاتُ _____ وَاجِبٌ _____»

- (۱) هُوَ / سَوْفَ تَكْتُبُ / هَا
(۲) بَلِكُ / سَوْفَ يَكْتُبُونَ / هُنَّ

۶۸- عَيْنُ الضَّمِيرِ عَنِ وَزْنِ الْكَلِمَاتِ وَ حُرُوفِهَا الْأَصْلِيَّةِ:

- (۱) مُخْتَلِفَةٌ: مُتَعَبِلَةٌ / خ ل ف
(۲) أَفْضَلُ: فَعَائِلُ / ف ض ل

۶۹- عَيْنُ الضَّمِيرِ:

- (۱) أَنْتُمْ تَنْصُرُونَ أَسْدِقَائِكُمْ
(۲) هُمْ يَنْصُرُونَ أَسْدِقَائِهِمْ

۷۰- فِي أَيِّ عِبَارَةٍ لَيْسَتْ صِفَةٌ؟

- (۱) الْقُرْآنُ هُوَ التَّوَرُّ الْمُبِينُ
(۲) شَعَرْتُ بِأَلَمٍ شَدِيدٍ

- (۳) هَلْ وَالذَّكَ طَهْرَانِي؟ لَا، هُوَ أَهْوَاؤِي
(۴) مَنْ هُوَ الْهَوَاةُ الْأَجِيون؟ أَنْتُمْ مِنْ قَرِيْبِنَا

- (۳) هُمَا يَلْبَسُونَ لِبَاسَ الْخَرْبِ وَ يَذْهَبُونَ لِجَمْعِ الْعَدُوِّ
(۴) نَحْنُ سَوْفَ أَكْتُبُ تَمَارِينَ الْكِتَابِ بِمُسَاعَدَةِ الْمُعَلِّمِ

- (۳) هُوَ الْشَجَرَةُ الثَّقَاةُ مُشِيرَةٌ فِي كُلِّ عَامٍ
(۴) هَذَانِ الرُّجَاةَانِ كَسَرْتَا فِي السَّنَةِ الْمَاضِيَةِ

(۳) نَأْكُلُ الْفَطُورَ فِي الصَّبَاحِ (مضارع، مُتَكَلِّمٌ مَعَ الْفَرِي)

- (۳) الْأَطَالِبَانِ سَوْفَ يَفْرَحَانِ فِي حَفْلَةِ الْمَدْرَسَةِ! (مستقبل، مثنى مؤنث غائب)

(۳) امر / مضارع / مضارع منفي / ماضى منفي

(۳) مضارع / مضارع / مضارع منفي / ماضى منفي

(۳) ظَلَمْتِ / يَمْلَأْنَ: مُفْرَدٌ مَذْكَرٌ مُخَاطَبٌ / جَمْعٌ مُؤنثٌ غَائِبٌ

(۳) سَتَنْظُرِينَ / زَرَعْتُنَّ: جَمْعٌ مُؤنثٌ مُخَاطَبٌ / جَمْعٌ مُؤنثٌ مُخَاطَبٌ

(۳) ذَلِكَ الرُّمْلَةُ يَذْهَبُونَ إِلَى الْمَدْرَسَةِ (۳) بَلِكُ مُعَلِّمَةٌ صَفَاءُ

(۳) هَذَانِ الْمُؤْمِنَاتُ تَهْدِيَانِ الْبَلَدَ (۳) زَائِدٌ هُوَ الْهُدَاةُ الْمُؤْمِنِينَ فِي الْمَسْجِدِ

(۳) أُولَئِكَ / ذَلِكَ (۳) هَذَانِ / هَذِهِ

(۳) أُولَئِكَ / سَوْفَ يَكْتُبُ / هُنَّ (۳) هَذِهِ / سَوْفَ يَكْتُبُ / هُمْ

(۳) مُعَلِّمٌ: مُفَعَّلٌ / ط ه ر (۳) غَفَّارٌ: فَعَالٌ / غ ف ر

(۳) أَنَا أَنْصُرُ أَسْدِقَائِي (۳) أَنْتُمْ تَنْصُرُونَ صَدِيقَاتِكُمْ

(۳) «هَذِهِ الشَّرَاةُ الْمَسْتَقِيمَةُ» (۳) الْقَعْلُ يَلْمِزُهُ مِثْلَ النَّجِّ لِلْمَلِيحِ

۷۱- عَيْنُ الْعِبَارَةِ الَّتِي فِيهَا صِفَةٌ وَ مُضَافٌ إِلَيْهِ تَعَا:

۱) فِي خَدِيقَتِنَا وَرَدَةٌ جَمِيلَةٌ ۲) لَيْسَ الْكَاذِبُ فَالِرَّأ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

۷۲- فِي أَيِّ عِبَارَةٍ لِلرَّسْمِ الْوَاحِدِ صِفَةٌ وَ مُضَافٌ إِلَيْهِ تَعَا؟

۱) الْقَيْمُ بَخْرٌ مُتْرَاكِمٌ فِي السَّمَاءِ

۲) إِنِّي أَجِبُ إِخْوَانِي الْمُجْتَدِينَ

۷۳- عَيْنُ الضَّمِيحِ عَنِ السَّاعَةِ:

۱) الْعَاشِرُ وَ الرَّبِيعُ

۲) الْتَاسِعَةُ إِلَّا رَبْعًا

۷۴- عَيْنُ الْخَطِّاءِ عَنِ السَّاعَاتِ:

۳) الْكَلَامُ قَلِيلَةٌ نَافِعًا ۴) وَجَدْتُ كِتَابًا مُفِيدًا فِي الْمَكْتَبَةِ

۱) الْكُزُّزُ مِنَ الْأَحْجَارِ الْجَمِيلَةِ الْعَالِيَةِ

۲) أَحْفَلُ النَّاسِ سَجَاهِدٌ فِي سَبِيلِ الْوَلَاةِ

۱) الْعَاشِرُ إِلَّا رَبْعًا

۲) الْحَادِيَةُ عَشْرَةٌ وَ الرَّبِيعُ

الْحَادِيَةُ عَشْرَةٌ وَ النِّصْفُ

الرَّابِعَةُ وَ الرَّبِيعُ

الْكَائِبَةُ وَ النِّصْفُ

الْتَاسِعَةُ وَ الرَّبِيعُ

پاسخ پرسش های چهار گزینته ای درس اول

۸ = ۴ «مروارید همان سنگ زیبای گران دارای رنگ سفید است» سایر گزینه ها مناسب جای خالی نیستند: ۱) نقره ۲) ماه ۳) طلا

۹ = ۲ ترجمه عبارت: «ماه دور خورشید می چرخد و آن را در شب می بینیم»

۱۰ = ۱ «ابر، بخاری فشرده در آسمان است که از آن برف می بارد» سایر گزینه ها مناسب جای خالی نیستند: ۲) بادی - باران ۳) تکه ای - ابر ۴) مرواریدی - ستاره

۱۱ = ۲ ترجمه عبارت: «سخن مانند دارو است، اندکش سود می رساند و زیادش کشنده است»

۱۲ = ۲ «در جواب شخصی که از من پرسید: تو چطور می گفتم: خوب هستم و سپاس برای خداست (خوب، شکر خدا)» سایر گزینه ها مناسب جواب نیستند: ۱) من به نجف اشرف می روم ۳) صبح به خیر! ۴) ببخشید حال شما چطور است؟

۱۳ = ۲ ترجمه «دلاری» به عربی، کلمه «ذو» می باشد. ترجمه سایر کلمات به فارسی: ۱) آن ۲) چه کسی، کیست، هر کس، کسی که ۳) کامل

۱۴ = ۲ ترجمه «سالن» به عربی، کلمه «قاعة» می باشد. ترجمه سایر کلمات به فارسی: ۱) امنیت، پناه ۲) فرودگاه ۴) کارمند

۱ = ۲ ترجمه عبارت: «خداوند زمین را بعد از غبارآلودگی به وسیله باران سوسبز گردانید»

۲ = ۲ ترجمه عبارت: «انسان با نیرویی اندیشمند کارها را انجام می دهد»

۳ = ۲ ترجمه عبارت: «من، نماز و روزه ام را انجام می دهم زیرا این دو از واجبات دینی هستند»

۴ = ۲ «إِجْعَلْ» قرار بده فعل امر است. ترجمه آیه «برای من یاد نیکو در میان آیندگان قرار بده»

۵ = ۲ «الْمُضَيَّرَةُ» تر و تازه. سایر گزینه ها با «السَّمْسُ» خورشید تناسب دارند: ۱) پاره آتش ۳) حرارت ۴) پاره آتش

۶ = ۱ «شبه روشنی نیست بلکه «ظَلْمَةٌ تَارِيكِي» است» سایر گزینه ها صحیح هستند: ۲) خورشید فروزان است! ۳) نعمت ها ریزان هستند! ۴) شاخه ها تر و تازه هستند!

۷ = ۲ «با دوستانم به کوه رفتم که ابر همه مکن ها را پوشاند و باران بارید» سایر گزینه ها مناسب جای خالی نیستند: ۱) پاره آتش ۲) ستاره ۴) هوا

۲۶ = ۳ مواردی که در ترجمه باید به آن توجه شود: فعل: «كَانَ يَطْلُبُ» می‌خواست (ماضی استمراری) - فعل مضارع با حرف «أَنْ» بر سر آن که به صورت مضارع التزامی ترجمه می‌شود «أَنْ يَدْخُلُوا» که وارد شوند که داخل شوند - اسم از نظر تعداد: «الزَّكَاةَ» زیارت‌کنندگان، زائران. در گزینه‌های دیگر بعضی از این کلمات درست ترجمه نشده‌اند.

۲۷ = ۴ مواردی که باید به آن‌ها توجه شود: اسم اشاره بر سر اسم «أَل» دار آمده است؛ بنابراین «هَذَا» با این‌که مثنی است به صورت مفرد یعنی «این» ترجمه می‌شود - اسم از نظر تعداد: «الطَّالِبِينَ» دانش‌آموزان، دو دانش‌آموز - تمارین: تمرین‌ها، تمرینات - فعل مضارع «يَكْتَبُونَ» می‌نویسند.

۲۸ = ۲ باید به فعل‌ها توجه شود فعل مضارع سوم شخص «تَخْتَبِرُ» آزمایش می‌کنند، که با توجه به «الطَّالِبَاتُ» دانش‌آموزان جمع ترجمه می‌شود - فعل مضارع منفی «لَا يَصِلُونَ» نمی‌رسند.

۲۹ = ۳ در این عبارت باید به ترجمه فعل‌ها و اسم و هم‌چنین ضمیر متصل توجه شود: «لَا تَلْتَمِسُ» فراموش نمی‌کنی - «تَسَاعِدُ» کمک می‌کنی. «وَأَجِبْكَ» وظیفه‌ات، وظیفه خود» در سایر گزینه‌ها بعضی از این کلمات درست ترجمه نشده‌اند.

۳۰ = ۱ به این موارد در ترجمه عبارت توجه شود: ضمیر «نَحْنُ» ما - ضمیر متصل «نَا» در «نَا» برای ما - اسم‌ها از نظر تعداد و ترتیب آن‌ها «الْقُرْآنُ وَ الْأَحَادِيثُ وَ الْأَمْرِيَّةُ» قرآن و حدیث‌ها و دعاها - معنی مصدری «قَرَأَتْ» خواندن - فعل مضارع «نَعَلِمُ» می‌دانیم.

۳۱ = ۲ در این عبارت باید به ترجمه فعل و ضمیر متصل (ه) توجه شود: فعل مضارع سوم شخص مفرد «يَنْظُرُ» می‌نگرند، نگاه می‌کنند که با توجه به «التَّاسِ» جمع ترجمه می‌شود - «حَدِيثُهُ» سخنش / آمانت: امانتش / صَلَاتِهِ» نماز او، نمازش / صَوْمِهِ» روزهاش.

۳۲ = ۴ به این موارد در ترجمه عبارت توجه شود: اسم مثنی «الْأَسْوَابِينَ» دو سوال، «الْمَلْمِيزِينَ» دو دانش‌آموز، دانش‌آموزان - فعل «كَانَ» بود - اسم بر وزن «أَفْعَلُ» که بعد از آن حرف «مِنْ» آمده است: «أَحْسَنَ مِنْ» بهتر از» و کلمه «أَخْرَ» به معنی «دیگری».

۳۳ = ۲ فعل «كَانَ» - «يَعْلَمُ» باید ماضی استمراری ترجمه شود؛ بنابراین «می‌دانست» برای آن صحیح است. سایر گزینه‌ها درست ترجمه شده‌اند.

۳۴ = ۱ شکل درست خطاها در ترجمه سایر گزینه‌ها: (۲) فعل «يَقْتُلُ» مثبت است؛ بنابراین ترجمه آن «انجام می‌دهد» می‌باشد. (۳) «لَا تَكُونُوا» فعل نهی و دوم شخص جمع است و ترجمه آن «نباشید» می‌باشد. (۴) ترجمه «الْأَجْرَةَ»، «آن دنیا» نمی‌شود و همان «آخرت» می‌باشد.

۱۵ = ۴ این دو کلمه مترادف هستند «نَمَّ» رَقَدَ: خوابید. سایر گزینه‌ها صحیح هستند (۱) می‌میرد ≠ زندگی می‌کند (۲) گران ≠ ارزان (۳) همگین ≠ خوشحال

۱۶ = ۱ «حَاقِقٌ» = أَوْجَدَ: آفرید، پدید آورد. سایر گزینه‌ها: (۲) «الْمَمْرُةُ» میوه و «الشَّرْبَةُ» پاره آتش» با هم مترادف نیستند. (۳) «ذَا» ذاك: این ≠ آن» (۴) «نَاجِحٌ» رابِعٌ: موفِقٌ، قَبولٌ ≠ مردودٌ»

۱۷ = ۴ در سایر گزینه‌ها تضاد وجود دارد: (۱) «زَرْعٌ» کاشت ≠ حَصَدٌ: درو کرد» (۲) «الطَّاعَةُ» اطاعت ≠ الْمَعْصِيَةُ: گناه» (۳) «الْأَرَاذِلُ» فرمایگان ≠ الْأَفْاضِلُ: شایستگان»

۱۸ = ۴ مفرد «أَفْاضِلُ» شایستگان، «أَفْضَلُ» می‌باشد. سایر گزینه‌ها صحیح هستند (۱) «وَجوه» چهره‌ها (۲) «مَفَاتِيحُ» کلیدها (۳) «أَبوابُ» درها

۱۹ = ۲ دو جمع مكثر در این عبارت آمده است: «الْمَنْزَرَةُ» و «مفرد آن «الْمَنْزَرَةُ» - «الأحجار: سنگ‌ها» و مفرد آن «الْحَجَرُ»

۲۰ = ۲ جمع مكثر در سایر گزینه‌ها (۱) «أَمْتَارٌ» جمع مكثر و مفرد آن «مِتر» (۳) «الْأَلْوَانُ» جمع مكثر و مفرد آن «الْوَانُ» (۴) «إِخْوَانٌ» جمع مكثر و مفرد آن «أَخٌ» برادر»

۲۱ = ۳ مواردی که باید به آن‌ها توجه شود: «لَا تَنْظُرُوا» نگاه نکنید» فعل مضارع نهي و جمع است - «الْمَسْتَعْرَبَةُ» به معنی «فروزان» است.

۲۲ = ۲ مواردی که باید به آن‌ها توجه شود: فعل ماضی «سَقَى» شكاft - فعل مضارع «يَنْظُرُ» می‌بیند - ضمير «هو» او - اسم‌های جمع مكثر «الْأَنْجُمُ» ستارگان - «الْمَنْظِرَةُ» منظره‌ها - موصوف و صفت «الْمَنْظِرَةُ» الْجَمِيلَةُ» منظره‌های زیبا».

۲۳ = ۴ مواردی که در ترجمه باید به آن‌ها توجه شود: فعل امر «قُلْ» بگو - فعل مستقبل «سَتَقْعَلُ» کار خواهیم کرد» فعل مضارع «قَدْ نَبِئْتُ» گاهی - باقی می‌مانیم - اسم‌های جمع مكثر «الْأَجَابِيدُ» بیگانهگان - تضالع: کالاها - مصلح: کارخانه‌ها و ضمير متصل «نَا» ما»

۲۴ = ۳ مواردی که باید به آن‌ها توجه شود: «تَدْنُو» می‌چرخد» فعل مضارع و فاعل آن «الأرض: زمین» است. فعل مضارع «يَنْتَفِخُ» سود می‌برند» به خاطر «كُلُّ الموجودات» به صورت جمع ترجمه می‌شود. ضمير متصل «ها» در «خَرَارَتِهَا» حرارت آن، حرارتش» و «نُورِهَا» نور آن، نورش». در سایر گزینه‌ها برخی از این موارد رعایت نشده‌اند.

۲۵ = ۲ این عبارت دو بخش دارد: بخش اول جمله، فعل منفی است که به آن ضمير متصل چسبیده است و فاعل آن خداست «و ما ظَلَمَهُمُ اللّهُ» و خدا به آن‌ها ستم نکرد» و بخش دوم جمله، فعل ماضی استمراری است «كَانُوا ... يَظْلِمُونَ» ستم می‌کردند».

۳۵ = ۲ شکل درست خطاها در سایر گزینه‌ها: (۱) أموالهم و أنفسهم؛ مال‌هایشان و جان‌هایشان (۳) الصَّحْفَة روزنامه‌ها (۴) نَأَذَيْتُ: صدا زدم - واجباتیه؛ تکلیف‌هایش

۳۶ = ۲ شکل درست خطاها در ترجمه سایر گزینه‌ها: (۱) ضمیر متصل در فعل باید ترجمه شود «لَا يَرْحَمُهُ خُدا» به او رحم نمی‌کند» و همچنین، کلمه «هم» در ترجمه اضافه آمده است. (۲) فعل امر «إِعْمَلُوا» به معنی «انجام دهید» و فعل مضارع دوم شخص جمع «تَعْمَلُونَ» به معنی «می‌کنید، انجام می‌دهید» است. (۴) فعل مضارع دوم شخص مفرد «تَكْتُبِينَ» به معنی «می‌نویسی» و ضمیر متصل در «دُرُوسِكِ» به معنی «درس‌هایت» است.

۳۷ = ۴ ضمیر متصل در ترکیب وصفی اضافی «واجباته الدرّاسیة تکالیف درسی‌اش» ترجمه نشده است. ترجمه فعل‌ها و ترکیب‌های اضافی و وصفی در سایر گزینه‌ها صحیح هستند.

۳۸ = ۲ «العاشرة» عدد ترتیبی است؛ بنابراین «الکتاب العاشرة» به معنی «کتاب دهم» است. اعداد در سایر گزینه‌ها اصلی هستند.

۳۹ = ۲ در این سؤال معنی اسم‌های اشاره هدف اصلی است و معنی فعل‌ها و ضمائر و اسم‌ها در کنار آن قرار می‌گیرند. شکل درست خطاها در سایر گزینه‌ها: (۱) یَعُوذُ إِلَى مَدْرَسَتِهِنَّ: به مدرسه‌هایشان برمی‌گردند. فَتَجِبُهُ بِالزُّشْدَنِ آن‌ها (۳) اِمْتِحَانُهُمْ اِمْتِحَانُهُنَّ (۴) هَذَانِ الزُّجَلَانِ: این دو مرد - حرف «که» اضافه آمده است.

۴۰ = ۳ مواردی که باید به آن‌ها توجه شود: فعل مضارع اخباری، سوم شخص مفرد «می‌گوید: يَقُولُ (مضارع، مفرد مذکر غایب)» - فعل مضارع منفی، اول شخص مفرد «نمی‌نگرم: لَا أَنْظُرُ (مضارع منفی، متکلم وحده)»

۴۱ = ۱ مواردی که باید به آن‌ها توجه شود: فعل مضارع اخباری، سوم شخص مفرد «می‌رود: يَذْهَبُ، تَذْهَبُ (فعل مضارع مفرد مذکر غایب، فعل مضارع مفرد مؤنث غایب) - زمان ساعت «هفت و ربع: السَّاعَةُ وَالرُّبْعُ»

۴۲ = ۱ باتوجه به ترجمه آیه در صورت سؤال «چرا چیزی را می‌گویید که انجام نمی‌دهید؟»، که به عمل نکردن به گفته‌ها اشاره دارد، با عبارت «به عمل کار برآید» به سخن دانی نیست» از نظر مفهوم متناسب است. سایر گزینه‌ها مفهوم آیه را نمی‌رسانند: (۲) سخن اندک‌ش سود می‌رساند و زیاده‌ش کشنده است! (۳) گفتن «نمی‌دانم» نیمی از دانش است! (۴) هرچه را از خوبی انجام دهید، خداوند آن را می‌داند!

۴۳ = ۲ حدیث در صورت سؤال «هر کس دشمنی بکارد زبان درو می‌کند» به عدم دشمنی با دیگران تأکید می‌کند و این‌که دشمنی ضرر و زیان به دنبال دارد، بنابراین با مفهوم گزینه متناسب دارد که بر دوستی با دیگران اشاره شده است و دشمنی را به خاطر رنج بعد از آن کاملاً رد می‌کند.

درک مطلب: صبح یکی از روزها سعید به مدرسه می‌رفت و هنگامی که به ایستگاه اتوبوس رسید دوستش را جلوی ایستگاه ایستاده دید در حالی‌که او سوار نمی‌شد. از او پرسید برای چه این‌جا ایستادی؟ به او گفت برای این‌که من پول‌هایم را در خانه فراموش کردم سپس سعید چیزی (مقداری) از پول‌هایش را به او داد و با هم به مدرسه رفتند.

۴۴ = ۱ با توجه به ترجمه و مفهوم متن «سعید و دوستش به مدرسه رفتند» سایر گزینه‌ها صحیح هستند: (۲) سعید به دوستش کمک کرد و به او پولی داد. (۳) سعید از دوستش درباره علت ایستادنش پرسید. (۴) سعید دوستش را جلوی ایستگاه اتوبوس دید.

۴۵ = ۴ «دوست سعید بدون کرایه سوار نمی‌شد» سایر گزینه‌ها خطا هستند: (۱) دوست سعید همیشه پولش را فراموش می‌کرد! (۲) سعید کنار دوستش نشست و از حالش پرسید! (۳) پول‌های سعید برای کمک کم بود!

درک مطلب: بی‌گمان خداوند پاک و بلندمرتبه به انسان بسیاری از نعمت‌ها را بخشیده است؛ از جمله: اولین نعمتی که خداوند آن را به انسان بخشید این است که او را در نیکوترین شکل آفریده است و او را از سایر موجودات زنده متمایز کرد. بیشترین نعمتی که خداوند به وسیله آن انسان را از آفریده‌های غیر از او برتری داد، همان نعمت فکر و قدرت اندیشیدن به شکلی کامل است، و خداوند هر آنچه در هستی است برای خدمت به انسان آفرید.

همچنین زیباترین نعمتی که خدا به انسان بخشیده است، علاقه مردم [به او] است، و معروف است که هرگاه خداوند بندهای را دوست بندارد مردم را دوست‌دارش قرار می‌دهد.

بی‌گمان خداوند انسان را دوست دارد پس با پیامبران به او روزی داده است که او را به راه درستی که به سوی خدای یگانه فرا می‌خواند، راهنمایی کنند.

علتی که خداوند به انسان عقل بخشیده است این است که او درباره خودش و در همه آنچه هستی را در برمی‌گیرد، بیندیشد. بر انسان لازم است که خدا را به خاطر این نعمت‌ها از میان سخن و عملش شکر کند، و خداوند آموزش خواستن انسان و عبادتش را همراه با انجام دستوراتش در گفتار و عمل می‌پذیرد.

بی‌گمان خداوند نعمت‌ها را به انسان بخشیده است که این نعمت‌ها را برای خوشبختی و خشنودی به کار گیرد. برترین نعمت‌ها ورود به بهشت است و برترین آرزو خشنودی خداست تا جایی‌که نعمت‌هایی که دنیا آن را در بر ندارد جز مقدماتی ساده برای نعمت‌هایی نیست که انسان آن‌ها را در خالق آخرت به دست خواهد آورد.

۴۶ = ۲ «به راستی خداوند نعمت‌ها را به انسان بخشید که آن‌ها را برای فرزندانش جمع کند» در حالی‌که طبق متن باید نعمت‌ها را برای خوشبختی و خشنودی به کار گیرد. سایر گزینه‌ها درست هستند: (۱) بیشترین نعمتی که خدا انسان را به وسیله آن برتری داد، نعمت عقل و قدرت اندیشیدن است! (۳) همانا خداوند پیامبران را فرستاد که انسان را به راه درست راهنمایی کنند! (۴) خداوند هر آنچه در هستی است برای خدمت به انسان آفرید!